Bibliotecă Reg. Hunedoara

LETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

Scînteia

Organ al Comitetului Central al P.M.R.

ANUL r. 3636 | Sîmbătă 30 iunie 1956 | 4 PAGINI — 20 BANI

AGENŢIILE DE PRESĂ TRANSMIT:

- Greva generală a muncitorilor agricoli şi arendaşilor din Italia (pag. 3-a).
- Încheierea tratativelor dintre delegaţiile guvernamentale ale R. P. Bulgaria şi R. P. D. Coreene (pag. 3-a).
- Concedieri de muncitori în Anglia (pag. 3-a).
- Cuvîntarea preşedintelui R.P.F. Iugoslavia Iosip Broz-Tito la mitingul de la Belgrad (pag. 4-a).
- Vizita la Stalingrad şi la centrala atomică a delegaţiilor forţelor militare aeriene, din străinătate aflate în U.R.S.S. (pag. 4-a).

În Valea Jiului

de la corespondenţii noştri

Maeştrii „...ilor grele"

În fie... staţia Petroşani se form... garnituri de tre-nuri ca... diferite părţi ale ţării ca... ras de minerii Văii Jiului... dintre aceste tre-nuri pe... pratonaj. Printre brigăzi... locomotive care au remorcat multe garnituri cu tone... află şi cele conduse de... Marcu Aurel, Gostian... şi Despa Ioan. Ieri, ... Marcu Aurel, de pe ... a 250.1004 a plecat la drum de-al 5-lea tren cu supraîncărcătura aceasta. De la începutul şi pînă acum el a reuşit smisească o cantitate de cărbuni convenţional din care va remorca în plus 4 trenuri... pe distanţa Petroşani—Simeria şi retur.

De la... lunii şi pînă ieri, brigăzile locomotivele Depoului C.F. Petroşani au transportat 35 trenuri supratonaj, realizînd ... economii 320 tone combustibil convenţional.

Cărbune peste planul minei

Ieri la orele 14, dispecerul minei ... a trecut în „cartea de ... ultimele tone de cărbune ... în primul şut. Cifrele arătau de data aceasta planul de extracţie fost îndeplinit şi depăşit. La orele 14 au fost trimise ... la 120 tone cărbune în plus faţă de sarcina prevăzută în plan.

Cele mai frumoase rezultate au fost ... ieri de brigăzile minerilor ... Ioan Mann Ştefan, Damian şi Iuliu Ioan. De la 1—2... colectivul minei Lupeni a dat ... tone cărbune peste plan.

Un tip de transportoare cu racle

Mecanizarea transportului în abataje ocupă în... proape colectivul întreprinderii carbonifere Petrila. Lăcătuşul mecanic al minei ... s-au făcut numeroase încercări pentru construirea unor noi tipuri de transportoare cu racle uşor de mînuit şi cu randament sporit. În dimineaţa zilei de ieri au fost terminate ultimele lucrări la un astfel de transportor care urmează să fie introdus în... El va funcţiona într-un abataj de la sectorul III. Acest transportor prezintă avantajul că dă putinţă ... pe transportor, iar mutarea lui se face cu uşurinţă, fără ... Înălţimea redusă a transportorului — pe jumătate cît cele obişnuite — face posibilă încărcarea cărbunelui, în bună măsură, fără ...

Coaţii pe teme economice

Sînt numai cîteva săptămîni de cînd în bazinele carbonifere din Valea Jiului au început să fie organizate consultaţii pe teme internaţionale şi economice.

În după-amiaza zilei de ieri, tov. Petru Roman, inginerul-şef al Direcţiei generale a cărbunelui din Petroşani, a ţinut a patra consultaţie la mina Vulcan. Tema acestei consultaţii a fost: „Preţul de cost şi căile reducerii lui". Referatul a prezentat diferite aspecte de la mina Vulcan privind lupta pentru reducerea preţului de cost şi deficienţele care mai există aici în acest domeniu. Acest gen de consultaţii contribuie la îmbogăţirea cunoştinţelor economice ale minerilor, inginerilor şi tehnicienilor din întreprinderile carbonifere.

În schimb de onoare

„Mai mult cărbune!" Sub această lozincă luptă în întrecere tineri de la mina Petrila pentru îndeplinirea sarcinilor de plan. În cinstea Congresului al II-lea al U.T.M., ei au organizat ieri un schimb de onoare. Pînă la orele 14, minerii din sectorul I al tineretului au extras peste plan 30 tone cărbune. Cei din sectorul II al tineretului au extras peste plan, în primul schimb, 10 tone cărbune.

Brigada tinărului Gheorghe Neagu extras în primul schimb, peste plan 10 tone cărbune, iar cea condusă de Tomuţă Nicolae 12 tone cărbune. În numai 6 ore, brigada U.T.M., condusă de minerul Nistorean Gheorghe, şi-a realizat sarcinile de plan pentru întreaga zi.

Program nou la „televizor"

Mîncl, la Aninoasa, a apărut un aşa-zis „televizor" — ne spun tovarăşa Lucia Liciu, responsabila emisiunilor. (Este vorba de un panou pe care sînt proiectate diferite imagini, desene, caricaturi etc. — N.R.). Astăzi prezentă al 16-lea program.

Din programele prezentate, minerii din Aninoasa au avut de învăţat mite lucruri. Ieri, pe ecran au apărut 5 caricaturi noi. Programul prezent combate indisciplina în muncă şi lipsa de răspundere a unor tovarăşi. De pildă, se arată că 7 muncitori, printre care tinerul Hotea Nicolae din sector IV-Priboi şi muncitoarea Năbean Sabina absentează nemotivat de la lucru. Margareta Nichif, soră la dispensar, a fost criticată pentru faptul că se poartă necuviincios cu muncitorii.

Programul arată şi realizările minerilor. De pildă, brigada tovarăşului Nagy Carol, din sectorul 5, este evidenţiată pentru depăşirea planului în această lună cu 30%.

ION BAIANT
VASILE FURIR

Plecarea din ţara noastră a vicepreşedintelui Indiei, Dr. Sarvapalli Radhakrishnan

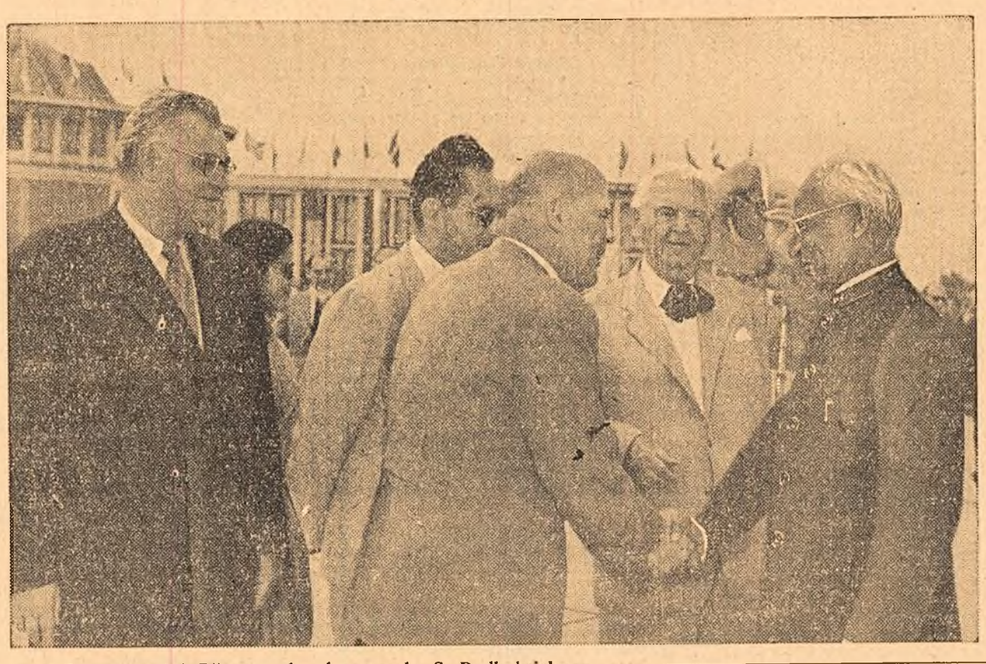

Pe aeroportul Băneasa, la plecarea dr. S. Radhakrishnan

Vineri a părăsit Capitala dr. Sarvapalli Radhakrishnan, vicepreşedintele Republicii India, care a făcut o vizită de prietenie şi bunăvoinţă în ţara noastră.

Eminentul om de stat indian a fost condus la plecare de acad. Mihail Sadoveanu, vicepreşedinte al Prezidiului Marii Adunări Naţionale, Chivu Stoica, preşedintele Consiliului de Miniştri, Miron Constantinescu, prim vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri, S. Bughici şi Gh. Hossu, vicepreşedinţi ai Consiliului de Miniştri, Gr. Preoteasa, ministrul Afacerilor Externe, acad. prof. dr. C. I. Parhon, acad. prof. Traian Săvulescu, A. Bunaciu, secretarul Prezidiului Marii Adunări Naţionale, acad. P. Constantinescu-Iaşi, P. Costache, I. Dumitru, acad. I. Murgulescu, ing. Gherasim Popa, Marcel Popescu, miniştri, M. Macavei, preşedintele de onoare al I.R.R.C.S., conducători ai instituţiilor centrale, ai organizaţiilor obşteşti, deputaţi ai Marii Adunări Naţionale a R.P.R., academicieni, profesori universitari, oameni de artă, generali şi ofiţeri superiori, reprezentanţi ai presei romîne şi străine, precum şi de numeroşi locuitori ai Capitalei.

Au fost de faţă ministrul Republicii India în R.P.R., Rajeshwar Dayal, precum şi şefii misiunilor diplomatice: R.P.D. Coreene — Den Em; R. D. Germane — W. Eggerath; R. P. Ungare — L. Pataki; R.P. Bulgaria — S. Pavlov; R. Cehoslovace — J. Sedivy; R.P.F. Iugoslavia — N. Vujanovici; R. P. Albania — M. Lako; R. P. Polone — J. Izydorczyk; Uniunii Sovietice A. A. Epişev; miniştrii Franţei — Pierre Francfort; Marii Britanii — D. F. Mac Dermot; Egiptului — Hussein Chawki; A. Parodi, însărcinatul cu afaceri al Elveţiei; însărcinaţi cu afaceri ad-interim ai Argentinei — J. Medoro Delfino; Finlandei — Matti Pyykkö; Turciei — Mustafa Kayagil; Israelului — Yehuda Gideon; R. P. Chineze — Cen Ke; Statelor Unite ale Americii — H. Bartlett Wells; Albert Willot, însărcinat cu afaceri curente al Belgiei; Roberto Cerchione, prim secretar al Legaţiei Italiei.

Comandantul companiei de onoare aliniată pe aeroport a prezentat raportul vicepreşedintelui Republicii India. Fanfara a intonat imnurile de stat ale Republicii India şi R.P.R. Dr. S. Radhakrishnan, însoţit de acad. M. Sadoveanu, a trecut în revistă compania de onoare.

Solul marelui popor indian s-a apropiat de microfon şi a rostit cuvîntul de rămas bun.

A vorbit apoi acad. M. Sadoveanu.

★

Dl. dr. S. Radhakrishnan îşi ia rămas bun de la conducătorii statului nostru, de la membrii corpului diplomatic.

Asistenţa face o călduroasă manifestaţie de simpatie înaltului oaspete. Un grup de pionieri l-a înconjurat pe vicepreşedintele Republicii India şi i-a oferit flori.

La ora 10,15, avionul decolează luîndu-şi zborul spre Sofia, unde dl. dr. S. Radhakrishnan urmează să facă o vizită oficială. Vicepreşedintele Republicii India a plecat însoţit de R. Dayal, ministrul Republicii India în R.P.R., S. Pavlov, ambasadorul R. P. Bulgaria în R.P.R., şi M. Magheru, ministrul Republicii Populare Romîne în Republica India.

În pag. 3-a
Cuvîntările rostite de dr. S. Radhakrishnan şi M. Sadoveanu

Sesiunea generală ştiinţifică a Academiei R. P. R.

În zilele de 2—6 iulie a.c. va avea loc Sesiunea generală ştiinţifică a Academiei R.P.R. în cadrul căreia se va sărbători şi împlinirea a 90 de ani de la înfiinţarea Societăţii Academice Romîne.

Şedinţa de deschidere va avea loc luni 2 iulie ora 9,30 în sala Ateneului R.P.R.

—o—

Al treilea spectacol al Teatrului M.H.A.T.

Colectivul Teatrului Academic de Artă din Moscova (M.H.A.T.) a prezentat vineri seara pe scena Teatrului de Operă şi Balet al R.P.R. cel de-al treilea spectacol din cadrul turneului pe care îl întreprinde în ţara noastră.

S-a reprezentat comedia în patru acte „Roadele învăţăturii" de L. N. Tolstoi care este una dintre cele mai bune realizări ale Teatrului M.H.A.T. din perioada de după război. Comedia „Roadele învăţăturii", scrisă la sfîrşitul secolului al XIX-lea, face parte din lucrările reprezentative ale dramaturgiei ruse. Ea este un aspru rechizitoriu al vieţii trîndave a unei familii boiereşti din Rusia care îşi împarte timpul între şedinţele de spiritism şi preocupările mondene. Acestei lumi Tolstoi îi opune superioritatea morală a oamenilor simpli, a ţăranilor ruşi.

Nemuritoarea comedie a lui Lev Tolstoi a dat prilej artiştilor sovietici ai Teatrului academic de artă să realizeze creaţii remarcabile, subliniind cu măiestrie trăsăturile personajelor tolstoiene. Acestor personaje le-au dat viaţă pe scenă artiştii poporului din U.R.S.S. V. I. Staniţin, V. O. Toporkov, F. V. Sevcenko, A. N. Gribov, artiştii poporului ai R.S.F.S.R.: L. M. Koreneva, A. I. Stepanova, P. V. Massalski, N. K. Svobodin, V. V. Kotovţev, B. I. Petker şi alţi artişti.

Direcţia de scenă este semnată de M. N. Kedrov, artist al poporului din U.R.S.S., N. N. Litovţeva, artistă a poporului a R.S.F.S.R. şi P. V. Lesli.

Spectacolul, de o înaltă ţinută artistică, a cucerit aplauzele îndelungate şi repetate ale unui public numeros venit să-i vadă şi să-i asculte pe reprezentanţii renumitului teatru M.H.A.T. Artiştii romîni au oferit flori artiştilor sovietici.

(Agerpres)

„Pîinea" şantierelor

Cu ani şi ani în urmă, creaţia populară a dat la iveală legenda vestitului meşter Manole, a acelor „meşteri mari, calfe şi zidari" care de fiecare dată, după trecerea nopţii, îşi vedeau năruite zidurile ridicate cu trudă peste zi. Astăzi, cînd ţara toată e împînzită de mii de şantiere, munca clocotitoare a poporului dă un tîlc nou acestei legende: deseori, avem prilejul de a constata cu bucurie că, pe locul unde ieri împărăţeau pustiul şi bălăriile, s-au ridicat, ca peste noapte, zidurile unei noi fabrici, ale unei noi şcoli, spital sau cămin cultural.

Construim... Construim cum niciodată n-am putut-o face în trecut. Metodele de pe vremea meşterului Manole nu se mai potrivesc. Samarul a fost luat definitiv de pe spinarea muncitorului constructor. L-au înlocuit conteinerele, macaralele. În locul icnetului pe cîzma, pe şantier răsună acum duduitul excavatoarelor şi al buldozerelor — maşini care, singure, fac treaba a sute de săpători deodată. În ţară au luat fiinţă fabrici de prefabricate unde se toarnă dintr-odată pereţii unei case. Pe unele şantiere mulţi zidari au lepădat mistria şi s-au apucat cu sîrg să înveţe meseria nouă de montor de case. Mecanizare, prefabricate, industrializare a muncii în construcţii — sînt cuvinte care stau acum pe buzele tuturor constructorilor. Şi totuşi există în momentul de faţă un element care, deşi pare neînsemnat, este însă esenţial pentru desfăşurarea cu succes a programului de construcţii din patria noastră: **cărămida.**

E nevoie desigur să păşim cu şi mai mare îndrăzneală pe calea industrializării muncii în construcţii. Dar poate fi oare neglijată producţia de cărămizi, poate fi trecut cu vederea faptul că în multe locuri se simte lipsa cărămizilor — această „pîine a şantierelor"? Oare nu din acestea înalţă constructorii zidurile uzinei de superfosfaţi de la Năvodari sau ale fabricii de produse lactate din Vatra Dornei? Constructorii care ridică Teatrul de Stat din Botoşani sau căminul studenţesc din Cluj, cei care ridică remizele S.M.T.-ului din Agnita au nevoie de cărămidă aşa cum ogoarele au nevoie de apă, vara, în zile de arşiţă.

Din păcate, pe multe şantiere, constructorii simt adesea lipsa de cărămizi, sînt împiedicaţi, din această pricină, să construiască într-un ritm mai rapid. Multe au fost zilele cînd din lipsă de cărămizi zidarii care construiesc cvartalul de locuinţe muncitoreşti din Păcurarii Iaşului au încrucişat braţele şi au aşteptat să le sosească cărămida pe şantier. Lipsa de cărămizi a resimţit-o deseori, în ultimul timp, şi muncitorul căruia statul îi acordă credite pentru a-şi construi o locuinţă proprie, şi ţăranul muncitor al cărui nivel de trai creşte şi care, pe drept, nu mai vrea să locuiască în bordeie sau case din chirpici. Construcţia fabricii şi a grajdului colectivei, a creşei şi a căminului cultural — cer deopotrivă cărămidă.

Este nevoie de cărămizi. Este nevoie ca, mai ales acum, în plin sezon de construcţii, cît mai multe cărămizi să ia calea şantierelor. Este nevoie ca în toate fabricile de cărămizi planul să fie îndeplinit, **şi nu numai îndeplinit.** Este nevoie ca muncitorii dintr-o seamă de fabrici de cărămizi — de la „Mondial"-Lugoj, sau de la fabrica din Urziceni, de pildă, — să pună capăt „tradiţiei" de a nu-şi îndeplini luni în şir sarcinile de plan. Este nevoie să fie mai bine folosite capacităţile existente în fiecare fabrică, să fie introdusă tehnica nouă, să fie larg răspîndită experienţa fruntaşilor. Este nevoie ca Ministerul Materialelor de Construcţii să depună o muncă şi mai intensă — şi să creeze condiţii — ca în fiecare fabrică să fie mai din plin folosite marile rezerve de sporire a producţiei de cărămizi. Circa 100 de milioane de cărămizi s-ar putea realiza în plus dacă în toate fabricile s-ar creia condiţii pentru aplicarea metodei de ardere rapidă a cărămizilor.

În fiecare raion se ridică nenumărate construcţii şi toate au nevoie, bine înţeles, de cărămidă. Dar industria republicană va putea ea singură să asigure întreaga cantitate de cărămizi pentru această mulţime de şantiere? Nu este cazul ca în această direcţie să se manifeste puternic şi iniţiativa locală?

Sfaturile populare pot face mult în ce priveşte dezvoltarea industriei locale producătoare de materiale de construcţie. Experienţa bună, gospodărească, a unor sfaturi populare a dovedit cu prisosinţă că pot fi acoperite din producţie locală cea mai mare parte din nevoile de cărămizi pentru construcţiile ce se ridică în raionul respectiv. Şi nu se poate spune că pentru a organiza o cărămidărie modestă este nevoie de cine ştie ce eforturi, de investiţii. Argilă se găseşte din belşug în orice colţ al ţării iar procurarea combustibilului necesar arderii cărămizilor nu poate fi, de asemenea, o problemă. Este vorba de a valorifica la maximum aceste posibilităţi locale, a lucra cu iniţiativă gospodărească şi a nu aştepta ca totul să sosească de la centru. „Aşteptarea de la centru", această mentalitate birocratică, paralizantă, nu poate fi, în acest caz, decît dăunătoare.

Sînt însă îndeajuns de bine valorificate marile rezerve de care dispune industria locală în ce priveşte sporirea producţiei de cărămizi? Depun sfaturile populare toată grija în acest sens? Citez un singur fapt. Fabrica de cărămizi din Balş, deşi dispune de trei prese de cărămizi, lucrează cu una singură deoarece — spun tovarăşii de acolo — planul, aşa cum le-a fost fixat de secţia industrie locală a sfatului popular regional Craiova, (100.000 cărămizi lunar) poate fi uşor realizat numai cu o singură presă. Şi în timp ce celelalte două prese stau, stau şi oamenii pe unele din şantierele regiunii din lipsă de cărămizi, iar tovarăşii de la sfatul popular continuă să facă cereri şi să trimită reclamaţii în dreapta şi-n stînga în legătură cu aprovizionarea şantierelor din regiune cu cărămidă.

Ne trebuie cărămizi multe, dar şi bune. Cîte necazuri şi cîtă bătaie de cap nu pricinuieşte constructorilor din cadrul trustului nr. 14 faptul că circa 30% din cărămida ce le soseşte de la fabrica din Roman este de proastă calitate, se sfărîmă la cel mai mic efort? Bine face „cocătorul" Ilie Nicolae de la „Victoria Muncii" din Bucureşti — unul din cei mai vechi cărămidari din ţară — cînd refuză uneori să primească la ars cărămida deformată sau insuficient de uscată. Îl auzi adesea intervenind: „Asta nu e bună. Retur, să se usuce!" Ilie Nicolae, cu îndelungata sa experienţă, ştie bine ce înseamnă o cărămidă proastă. „O cărămidă nu-i lucru mare — spune el. Dar puse una lîngă alta, ele formează o fabrică, o casă, un spital, un club. De trăinicia ăstora nu răspundem oare şi noi, cărămidarii?".

Dar cărămidarii au şi ei „of"-ul lor. „Ne doare inima — ne spunea deunăzi un tovarăş de la fabrica „Argila Roşie" — cînd vedem cu cîtă lipsă de grijă este manipulată cărămida pe unele şantiere. Ea este aruncată, clale peste grămadă, direct din camion pe caldarîm. O cărămidă, oricît pare ea de neînsemnată, e făcută cu trudă şi, mai ales, costă bani". Într-adevăr, pe multe şantiere există mari neglijenţe în manipularea cărămizilor — şi acest lucru e cît se poate de păgubitor.

. . . . . .

Construim... Construim fabrici, centrale electrice, case şi cluburi, creşe şi cămine culturale. Pentru toate aceste construcţii — care ne vor face viaţa mai îmbelşugată, mai frumoasă — trebuie să avem cărămizi. Problema cărămizilor este deci o problemă care interesează direct dezvoltarea economiei naţionale, o problemă strîns legată de lupta pentru ridicarea nivelului de viaţă al poporului. Deaceia trebuie să i se dea toată atenţia şi să şi-o pună la inimă toţi factorii interesaţi.

CONSTANTIN MITEA

TELEGRAMĂ

Excelenţei Sale Domnului CHIVU STOICA, Preşedintele Consiliului de Miniştri al Republicii Populare Romîne

Nobilele sentimente şi amabilele urări pe care mi le-aţi exprimat în telegrama dumneavoastră au produs asupra mea cît şi asupra tuturor egiptenilor cel mai bun efect. Vă mulţumesc din toată inima şi urez cu deosebită plăcere maximum de prosperitate poporului romîn sub înţeleapta dumneavoastră conducere.

Vă asigur că Egiptul îndrăgostit de pace va face mult pentru a o consolida. Nimic nu-mi este mai plăcut decît să întreţin relaţiile cele mai strînse şi cele mai prieteneşti cu popoarele partizane ale libertăţii şi păcii.

GAMAL ABDEL NASSER

Palatul Republicii, Cairo.

Insemnări dintr-o gospodărie colectivă

AŞA CRESC OAMENII...

L-am cunoscut într-o zi geroasă de februarie, la adunarea generală a gospodăriei colective din Pagiunea Tineretului. Adunarea avea de... base un bun de cîmp şi de... aleagă altul... dintele dăduse cuvîntul pentru... uneri. O vreme, în sala încăpătoare... omni tăcerea. Deodată, de pe... că se sculă un om zdravăn, cu mustăţi negre, tăiate drept, c... poartă prin aceste locuri. Ca se... vrea să vorbească ridică spre... din prezidiu mîna dreaptă în... un şcolar. Gestul arăta cu tot... gaci la un om ca el.

— Dă-i drumul, Biriş — îl îndemnă preşe...

— De ... cînd începu omul cu o voce tunătoare... cel ce merită cel mai mult să... în fruntea brigăzii noastre e N... Cojocaru.

La vorbele... Nichita tresări surprins. În clipă îi fulgeră prin cap gîndul ... vrea să facă glume pe socoteala... Se întoarse spre el şi mormăi...

— Lasă-te... joacă!

Dar Biriş... că n-aude şi arătă, cumpănit cu grijă fiecare vorbă, pe ce... se întemeiază propunerea lui. ... mea şi nici nu vorbea în batjocor... colectiviştii aprobau cu capul... că sînt de aceeaşi părere. ... simţi că încep să-i ardă obrajii... chile. Biriş spunea despre el ... din cei mai cinstiţi şi ... oameni din gospodărie, că ... niciodată de la lucru, că are... gospodăresc...

După un ... preşedintele puse la vot propunerea ... pe rînd se ridicară mîinile ... viştilor veniţi la adunare. Nichi... telese că aceste mîini ridicate ... credinţau lui conducerea brigă... uncă din nou o privire în jur... de perechi de ochi erau îndreptate ... lui şi-n luminile lor se puteau ... încredere, dragoste, preţuire. ... Cineva din faţă strigă:

— S-auzim şi părerea brigadierului cel no...

— Să-l auzim, auzim — îl susţinură şi alţii.

Nichita se ridică pe... picioare. E un om de statură ... ie. Nu poartă nici freză, nici mus... uscăţiv la faţă; la colţul buzelor şi pe frunte anii şi nevoile au săpat cîteva rînduri de cute. Apropierea înfăţişării se topise acum cînd tovarăşii lui de muncă îi arătau aîta încredere.

Îşi căută o vreme cuvintele, apoi începu, cu glas sugrumat încă de emoţie.

— Ce să vă spun... io, pînă acum... de cînd s pe lumea asta... n-am fost lăudat de nimenea niciodată. Pe vremuri cînd munceam la stăpîn am învăţat un lucru: omul sărac nu-i băgat în seamă, n-are cuvînt nicăieri, n-are nic preţuire în faţa lumii, orice ar face... Am crezut că aşa a fost de cînd lumea şi că aşa o să fie în veci vecilor... Acuma am înţeles că aşa a fost, dar nu mai este. M-aţi votat, mi-aţi arătat adică preţuire... asta m-a uns la inimă... Altceva, ce să mai spun! Că voi munci? Că mă voi strădui să fiu vrednic de încrederea voastră? Asta nu trebuie spus. O să se vadă!

Au trecut trei ani şi cîteva luni de-atunci. În vara asta m-am dus din nou în satul Parţa. Voiam să aflu ce mai face brigadierul Nichita Cojocaru. Pe ori cine am întrebat cum îşi îndeplineşte misiunea ce i-a fost încredinţată mi-a răspuns că, fără nici o discuţie, el e cel mai destoinic brigadier din gospodărie. În primul an a rămas tot omul tăcut şi retras de mai înainte. Nu-l vedeai niciodată duminicile şi-n sărbători stînd la taifas pe băncile din faţa cooperativei aşa cum stăteau alţi oameni din sat. Chiar în zilele de lucru, cînd se întîmpla să vină mai devreme de la cîmp, după ce-şi făcea planul pe-a doua zi, el nu pierdea vremea tîndălind prin curtea gospodăriei, ci se ducea îndată acasă. Ce putea face el acasă în toată vremea asta nimeni nu ştia. Cînd cineva îl întreba, răspundea în doi peri.

— Multe se pot face, cînd vrea omul.

La cîmp muncea adesori cot la cot cu oamenii din brigadă, dar în acelaşi timp nu-i scăpa nici cea mai mică neorînduială. În primăvară a dat în primire conducătorilor de atelaje căruţele, caii, hamurile, plugurile, maşinile de semănat, într-un cuvînt toate uneltele trebuincioase. Au semnat fiecare foile de inventar şi de-atunci s-a isprăvit cu harababura. Oamenii aveau grijă de bunurile încredinţate ca de ochii din cap, căci brigadierul le cerea socoteală de ultimul lanţ, fier de plug ori căpăstru.

S-a isprăvit de asemenea şi cu munca de mîntuială. Nichita şi-a împărţit brigada în echipe ţinînd seama ca oamenii să se potrivească şi la muncă, şi la fire. Şefii de echipă controlau munca fiecăruia, căci ştiau că brigadierul nu trece în fişă zilele-muncă pînă cînd nu se convinge cu ochii lui că s-a lucrat aşa cum scrie la carte.

Încă din iarna aceea s-a împrietenit cu agronomul. De cîte ori venea agronomul de la raion, trăgea la Nichita acasă. În primăvară, la cîmp, în ceasurile de hodină, în cîteva rînduri Nichita s-a apucat să le povestească celor din brigada lui unele lucruri de-a dreptul de mirare: că în bubele ce se văd pe rădăcinile lucernei, trifoiului ori fasolei trăiesc nişte vieţuitoare mici, care nu se pot vedea cu ochiul, dar care îngraşă pămîntul şi de aceea cînd sameni grîu după lucernă ori după trifoi, recolta e totdeauna mai bună decît după alte plante; că tăciunele grîului îi neam de-aproape cu ciupercile bune de mîncare ce cresc pe imaş; că atunci cînd cartofii putrezesc în pămînt înseamnă că i-a atacat o ciupercă.

Oamenii îl ascultau, unii se minunau, alţii zîmbeau neîncrezători, dar nimeni nu s-a întrebat de unde ştie Nichita aceste lucruri şi nimănui nu i-a trecut prin cap că toate astea ar putea avea o mare însemnătate în munca lor de plugari. La vreo două luni după aceea o văduvă, o vecină de-a lui Nichita, a adus o veste de-a dreptul de necrezut: cică în grădina din spatele casei brigadierului sînt cîteva tufe de cartofi care au făcut în vîrfurile vrejurilor pătlăgele roşii! Le-a văzut ea cu ochii ei! La început a fost luată în derîdere. Ziceau oamenii că i s-a năzărit. Cum o să se facă pătlăgele pe tufele de cartofi? Cine-a mai auzit una ca asta? Dar femeia ţinea morţiş că nu i s-a năzărit şi că să vină să vadă dacă nu cred. Cîţiva mai curioşi s-au înfăţişat a doua zi dimineaţa la Nichita şi i-au cerut să le arate roşiile cu pricina. Nichita i-a dus în fundul grădinii, în faţa tufelor. Vorbele femeii erau adevărate. Pe vrejurile cartofilor atîrnau ciorchini de pătlăgele. Ce-i drept ceva mai mici şi mai puţin crestate, dar pătlăgele în toată regula. Nichita a cules cîteva din cele mai coapte şi le-a dat să guste. Aveau acelaşi gust ca toate pătlăgelele!

— Cum ai făcut? — l-au întrebat.

— Le-am altoit.

Acu doi ani, în vară, s-a lăsat după a treia prăşilă a porumbului o secetă neaşteptată. După vreo două săptămîni de arşiţă, lanurile de porumb au început să tînjească, să-şi răsucească frunzele. Nichita şi-a strîns oamenii din brigadă şi le-a spus că trebuie să se apuce neîntîrziat să prăşească încă odată porumbul dacă vor să culeagă recoltă bună la toamnă.

— De ce să-l prăşim? N-are fir de buruiană!

— Dacă nu dă dumnezeu ploaie, putem să-l prăşim şi de zece ori că tot degeaba.

Atunci Nichita a încercat să le explice că în scoarţa pămîntului întărită de secetă se fac nişte găurele prin care iese apa din pămînt. Prăşila o să strice găurelele acelea şi astfel apa n-o să se mai evaporeze. Prăşila asta face cît o ploaie.

Asta n-au putut-o pricepe nici în ruptul capului oamenii. Cum să facă o prăşilă cît o ploaie? De unde-a mai scos-o şi pe-asta?

— E un lucru dovedit! le-a răspuns brigadierul, dar, oamenii au început să rîdă. Atunci, pentru întîia oară de cînd era brigadier, Nichita şi-a ieşit din ţîţîni, le-a spus că rîd de prostia lor şi s-a dus de-a dreptul la pre-

(Continuare în pag. 2-a)

„OROLOGIUL KREMLINULUI"

În primul spectacol pe care Teatrul Academic de Artă „Maxim Gorki" din Moscova l-a dat la Bucureşti a fost prezentată piesa „Orologiul Kremlinului" de N. Pogodin. Ea înfăţişează frămîntările din Rusia în anul 1920, cînd în ciuda distrugerilor provocate de războiul civil, oamenii sovietici au pornit la luptă, plini de curaj, pentru a construi o lume nouă.

Spectacolul a avut un excepţional succes, fiind primit cu mare entuziasm de către publicul bucureştean.

In clişeu: O scenă din actul III în care rolul inginerului Zabelin este interpretat de B. N. Livanov, artist al poporului din U. R. S. S., şi al lui Lenin, de B. A. Smirnov, artist emerit al R.S.F.S.R.

LUCRĂRILE CELUI DE-AL II-LEA CONGRES AL U. T. M.

Ședința din ziua de 28 iunie

Salutînd Congresul din partea U.I.S., **Ichiro Ono** a exprimat recunoștință pentru contribuția pe care U.T.M. a adus-o la întreaga activitate a Uniunii Internaționale a Studenților.

Cel de-al IV-lea Congres mondial studențesc care va fi organizat în curînd la Praga — a continuat vorbitorul — va permite discutarea problemelor și perspectivelor mișcării studențești din toată lumea, precum și a căilor și mijloacelor de colaborare internațională între studenți cu scopul de a realiza unitatea în vederea îndeplinirii revendicărilor studenților din lumea întreagă. Nădăjduiesc că U.T.M. și studenții din Romînia se vor pregăti în vederea acestui însemnat eveniment și își vor expune la Congres părerile și propunerile lor.

In cuvîntul său **Gh. Ambruș** (Regiunea Autonomă Maghiară) a vorbit despre felul cum organizațiile U.T.M. din regiune s-au preocupat de educarea comunistă a tinerilor, de strîngerea legăturilor de prietenie dintre tinerii romîni și maghiari.

Vorbind despre viața și activitatea tinerilor veniți să-și satisfacă stagiul militar în Flota maritimă militară, căpitanul de marină **Florea Hera** a relevat succesele obținute de utemiști în ridicarea măiestriei militare, subliniind că 850 de utemiști din Forțele maritime militare sînt purtători ai semnelor onorifice ostășești.

După ce a transmis Congresului salutul fierbinte al Uniunii Tineretului Muncitor din R. P. U., tov. **Szakaly Lőszef**, conducătorul delegației Uniunii Tineretului Muncitor din R.P.U., a arătat că tineretul din Ungaria urmărește cu interes faptele eroice de muncă ale tinerilor din R.P.R.

„Tineretul nostru urează din toată inima noi succese prietenului și vecinului lor, tineretului curajos și combativ al R.P.R. și detașamentului său de frunte, Uniunea Tineretului Muncitor, în lupta sa pentru construirea socialismului".

In cuvîntul său, tov. **Gheorghe Pop** (regiunea Oradea) a subliniat succesele obținute de tineret în domeniul sportului și a arătat că pe viitor trebuie combătute mai serios manifestările de vedetism ale unor tineri sportivi, subaprecierea colectivelor sportive, ieșirile huliganice.

Conducătorul delegației Federației Tineretului Comunist Italian, după ce a salutat Congresul a spus:

Participăm la Congresul vostru cu o vie preocupare pentru problemele ce se discută în interesul tineretului și al poporului romîn.

Tineretul italian aspiră la înfăptuirea socialismului în țara sa și de aceea noi considerăm fiecare succes al țărilor socialiste ca un succes al tuturor oamenilor muncii. Sub îndrumarea sigură a partidului nostru, tineretul comunist italian luptă pentru dezvoltarea și întărirea unității poporului și a tineretului democrat italian, care aspiră la un viitor mai bun.

La lucrările de construcție a hidrocentralei „V. I. Lenin" de la Bicaz — a arătat tov. **Cristea Polizu** (reg. Bacău) — tineretul, lucrînd nu odată în condiții grele, a dat dovadă de eroism în îndeplinirea sarcinilor ce-i reveneau. Vorbitorul a subliniat că s-a resimțit lipsa unor schimburi de experiență între tinerii de la Bicaz și cei de pe alte șantiere de construcții și că e necesar să se dea mai mare atenție calificării profesionale a cadrelor care muncesc pe șantierele naționale.

Tov. **Vladimir Vedra** a adus Congresului salutul delegației Uniunii Tineretului Cehoslovac și a spus printre altele:

Istorica sarcină a tineretului din țările noastre este de a contribui la necontenita întărire a lagărului socialist în cadrul întrecerii pașnice pe care acesta o susține cu capitalismul.

Intindem prietenește mîna tinerilor din toate țările lumii și spunem: „Să ne întrecem pe gazonul verde al terenurilor de sport și al stadioanelor, în cursa Varșovia—Berlin—Praga, pe tărîm artistic, să ne întrecem în ceea ce privește grija față de om și nici decum în fabricarea armamentului și a tancurilor". Intr-o astfel de întrecere va învinge cu siguranță cauza păcii.

Tov. **Maria Budura** (regiunea Oradea) a arătat contribuția pe care o aduc organizațiile U.T.M. din regiunea Oradea în procesul de însușire a cunoștințelor de către elevi.

Poetul **Ion Brad** (regiunea Cluj) a vorbit despre realizările tinerilor scriitori. Vorbitorul a arătat totodată că ținînd seama de marea bogăție a vieții și de măreția faptelor tineretului nostru — tinerii scriitori au dat multe lucrări sterse, neartistice, improvizate. Ei mai au mult de făcut pentru a da opere care să corespundă cerințelor tinerilor constructori ai socialismului.

Tov. **Gheorghe Rizea** (regiunea Stalin) a înfățișat în cuvîntul său succesele în producție obținute de tineretul din cel mai tînăr oraș al patriei noastre — orașul Victoria.

In cuvîntul său, tov. **Maria Apostol**, membru în Biroul C.C. al U.T.M., s-a ocupat de munca culturală de masă a tineretului. „Organizația noastră — a spus vorbitoarea — a obținut o serie de rezultate importante pe această linie. Tot mai mulți tineri sînt atrași ca cititori ai bibliotecilor, în activitatea echipelor artistice, a brigăzilor artistice de agitație. Se observă că mai ales acțiunile mari, cum sînt concursurile artistice, concursul „Iubiți cartea", în prezent festivalurile regionale și altele, se bucură de o mai largă participare a tineretului.

Față de condițiile create și de sarcinile ce stau în fața organizației noastre privind munca cultural-artistică în rîndurile tineretului — a spus vorbitoarea — noi avem însă serioase lipsuri".

Vorbitoarea s-a arătat de acord cu observațiile critice la adresa secției de propagandă și agitație a C. C. al U.T.M. făcute atît în raport cît și în cuvîntările unor delegați la Congres.

Tov. **Mauricio Junqueira**, reprezentant al Uniunii Tineretului Comunist din Brazilia, după ce a salutat Congresul, a spus printre altele:

— Exemplul vostru ne întărește și mai mult încrederea în propria noastră victorie, în lupta noastră împotriva imperialismului, pentru unitatea întregului tineret brazilian, pentru independență națională, pentru pace. Intensificarea schimburilor culturale între tineretul romîn și tineretul brazilian va ajuta la consolidarea prieteniei între cele două țări.

In cuvîntul său tov. **Adam Leica** (regiunea Bacău) a insistat asupra necesității întăririi continue a democrației interne de organizație.

Tov. **Wilhelm Müller** (regiunea Stalin) a subliniat prietenia ce unește pe tinerii romîni și pe cei aparținînd minorităților naționale din raionul Sibiu.

Tov. **Mihai Ștefan** (regiunea Hunedoara) a arătat succesele tinerilor de la Petrila în întîmpinarea Congresului U.T.M. și a criticat faptul că organizațiile U.T.M. nu se ocupă îndeaproape de ridicarea nivelului profesional al tinerilor mineri ca aceștia să-și îndrăgească meseria.

Tov. **Ion Grăsoi** (regiunea Timișoara) s-a ocupat în cuvîntul său de unele aspecte ale muncii tineretului de la Combinatul din Reșița.

Salutînd Congresul și întreg tineretul patriei noastre, **Dimitrov Dimitr Raikov**, conducătorul delegației Uniunii Tineretului Popular al lui Dimitrov, a spus:

Tineretul țărilor noastre muncește pentru continua ridicare a bunei stări a popoarelor noastre.

Tineretul celor două țări este o părticică din armata de milioane a păcii, armată puternică și de neînvins. Insuflețiți de istoricele hotărîri ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S., noi credem în forța acestei armate și de aceea sădim cu hotărîre grădini înfloritoare, ridicăm orașe luminoase.

Tov. **Grigore Nagacevschi** (regiunea București) a vorbit despre problemele tinerilor actori subliniind succesele acestora în cadrul Decadei dramaturgiei originale și criticînd atitudinile de vedetism, spiritul de bîrfă, apolitismul, care se mai manifestă încă la unii tineri.

In cuvîntul său tov. **Cornel Dalban** (regiunea București) a vorbit despre munca desfășurată de organizațiile U.T.M. din regiune pentru atragerea țăranilor muncitori și îndeosebi a tinerilor pe făgașul agriculturii socialiste.

Tov. **Dumitru Ciumacenco** (regiunea Baia Mare) a relatat cîteva aspecte din activitatea organizației U.T.M. de la școala cu limba de predare ucraineană din Sighet.

In cuvîntul său, tov. **Cristița Dinu** (regiunea Ploești) a vorbit despre organizarea timpului liber al tineretului, dînd exemple din activitatea organizației orășenești U.T.M.-Buzău.

A luat apoi cuvîntul **Eva Balcerzak**, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Polonez, care a spus printre altele:

Congresul al II-lea al U.T.M. are loc în perioada cînd ideile înnoitoare ale Congresului al XX-lea al P.C.U.S. și hotărîrile lui dau noi forțe mișcării muncitorești internaționale și prin aceasta mișcării de tineret.

Congresul dvs. are incontestabil o mare însemnătate nu numai pentru organizația voastră, dar și pentru mișcarea de tineret din țările noastre frățești.

Tov. **Niculae Stan** (regiunea București) a vorbit despre importanța înființării comitetelor U.T.M. pe comune.

Luînd cuvîntul, tov. **Vasile Pîrvan**, membru în Biroul C.C. al U.T.M., s-a ocupat de cîteva probleme ale muncii de selecționare și creștere a cadrelor. El a arătat că, de la primul Congres al U.T.M. și pînă acum, peste 19.000 tineri au fost promovați în diferite munci de răspundere.

Comitetele raionale și regionale U.T.M. duc o muncă sporadică cu activul, se rezumă numai la un număr limitat de activiști care sînt aglomerați cu toate problemele.

Ocupîndu-se în continuare de munca organizației U.T.M. în rîndul tinerelor, vorbitorul, după ce a subliniat rezultatele însemnate obținute, a arătat că nu există încă o suficientă preocupare pentru a ridica fete în munci de răspundere. El a criticat și fluctuația în rîndul secretarilor organizațiilor de bază U.T.M.

Ședința din ziua de 29 iunie

Vineri au continuat lucrările celui de-al II-lea Congres al Uniunii Tineretului Muncitor.

Ședința de dimineață se deschide sub președinția tov. **Cornelia Mateescu**, secretar al C.C. al U.T.M.

Participanții la Congres au primit cu vii aplauze delegația Uniunii Generale a Tineretului din Olanda și pe delegatul Tineretului Popular din Indonezia.

Au continuat apoi discuțiile.

Iau cuvîntul delegații: **Petre Piucă** (regiunea Suceava), **Nicolae Toma** (regiunea Pitești), **Nevenka Isakov** (regiunea Timișoara), **Dumitru Bejan** (orașul București), **Zenovie Moldovan** (regiunea Galați), **Antoaneta Alexovici** (orașul București), **Ioan Kiss** (regiunea Stalin), **Petre Gheorghe**, secretar al C.C. al U.T.M.

Primiți cu aplauze au luat cuvîntul tovarășii: **Mihai Mujic**, secretar al C.C.S., și **Manole Bodnăraș**, președintele C.C.F.S.

O delegație a brigadierilor de șantierele tineretului a salutat apoi Congresul.

Delegații la Congres au votat apoi în unanimitate hotărîrile prin care Congresul aprobă raportul de activitate al C.C. al U.T.M. și Raportul Comisiei centrale de revizie.

După pauză lucrările ședinței reîncep sub conducerea tov. **Ludovic Fazekaș**, secretar al C.C. al U.T.M.

Cei prezenți ascultă cu adîncă emoție fragmente din discursurile imprimate pe discuri „Ce este puterea sovietică" și „Cum să scăpăm de exploatarea moșierilor și capitaliștilor", pe care Vladimir Ilici Lenin le-a ținut în anul 1919.

In continuarea ședinței, tov. **Virgil Trofin**, secretar al C.C. al U.T.M., a prezentat Raportul cu privire la modificările în Statutul U.T.M.

La discuțiile pe marginea raportului au luat apoi cuvîntul delegații: **Vasile Neagoe** (orașul București), **Mihai Istrate** (regiunea Pitești), **Toader Alexandru** (regiunea Craiova), **Saveta Man** (Regiunea Autonomă Maghiară).

Cu vii aplauze au fost primite saluturile adresate de **Pon Sun Ghen**, membru în Biroul C.C. al Uniunii Tineretului Democrat din Coreea, de **Heinz Plöger**, secretar al Consiliului Central al Uniunii Tineretului Liber German din R. D. Germană, de reprezentantul Uniunii Tineretului Liber German din R. F. Germană și de **Shkurti Leka**, secretar al C.C. al Uniunii Tineretului Muncii din Albania.

După pauza de prînz lucrările Congresului au continuat în cursul după amiezii.

Raportul cu privire la modificările în Statutul U. T. M. prezentat de tov. Virgil Trofin

Raportul arată în introducere că utemiștii, tinerii patriei noastre, se prezintă acum și mai strîns uniți în jurul partidului și mai hotărîți să îndeplinească sarcinile care le revin după cel de-al II-lea Congres al P.M.R.

Introducerea unor modificări și completări în Statutul U.T.M. — s-a arătat în continuarea raportului — a devenit necesară ca urmare a sarcinilor și cerințelor mari care stau în fața U.T.M. Proiectul Statutului modificat a fost supus unei largi dezbateri la care s-au făcut peste 2000 de propuneri.

In partea introductivă a proiectului Statutului modificat se dă definiția Uniunii Tineretului Muncitor, arătîndu-se că: „Uniunea Tineretului Muncitor din Republica Populară Romînă este organizația revoluționară de masă care unește în rîndurile sale masele largi ale tinerilor muncitori, țărani muncitori, elevi, studenți și intelectuali din țara noastră. Uniunea Tineretului Muncitor este rezerva Partidului Muncitoresc Romîn, ajutorul său în educarea comunistă a tineretului și în întreaga construcție economică și de stat".

După cum se specifică în proiectul modificat al Statutului, U.T.M. are datoria să educe pe tineri în spiritul învățăturii marxist-leniniste, să se ocupe de ridicarea nivelului politic, cultural și de călirea fizică a tineretului, să educe pe tineri în spiritul patriotismului socialist, al dragostei înflăcărate pentru scumpa noastră patrie, Republica Populară Romînă, al recunoștinței și dragostei fără margini pentru Uniunea Sovietică, al frăției cu țările democrat-populare și al prieteniei cu oamenii muncii din lumea întreagă.

Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să se ocupe mai intens de educarea tineretului în spiritul moralei comuniste.

Forța și izvorul succeselor Uniunii Tineretului Muncitor constau în conducerea sa de către Partidul Muncitoresc Romîn. Proiectul de Statut precizează rolul conducător al partidului în întreaga activitate U.T.M.

Partidul ne învață să ridicăm necontenit nivelul muncii organizațiilor de bază U.T.M., să dezvoltăm inițiativa și să creștem contribuția organizațiilor U.T.M. în întreaga construcție economică și de stat. Proiectul de Statut U.T.M. arată de asemenea că organizațiile U.T.M. trebuie să folosească în mod activ dreptul acordat de partid de a dezbate larg și de a pune în fața organizațiilor de partid respective toate problemele muncii întreprinderilor, stațiunilor de mașini și tractoare, gospodăriilor agricole de stat, gospodăriilor agricole colective, instituțiilor etc., în vederea lichidării lipsurilor din activitatea acestora.

In introducerea la Statut se arată că membrii U.T.M., prin întreaga lor activitate în producție, la învățătură și în munca politică se pregătesc pentru a fi demni să devină membri ai Partidului Muncitoresc Romîn.

In proiectul Statutului modificat al U.T.M. s-a dat o redactare mai complectă primului articol al Statutului cu privire la cine poate fi membru al U.T.M.

In legătură cu cerințele tot mai mari care se pun în fața fiecărui utemist, în proiectul Statutului modificat al U.T.M. sînt formulate mai complect și mai concret îndatoririle membrilor U.T.M. în muncă și învățătură, în ce privește sarcinile de organizație etc.

In ultimii ani, și îndeosebi după cel de-al II-lea Congres al partidului, în U.T.M. s-a ridicat nivelul autocriticii și al criticii de jos. In proiectul de Statut se arată că fiecare utemist are datoria să folosească și să stimuleze în fapt critica și autocritica, să dezvăluie lipsurile din muncă și să lupte pentru lichidarea lor. Totodată, proiectul Statutului modificat arată în plus că înăbușirea criticii este inadmisibilă în activitatea membrilor U.T.M. și că utemiștii au datoria să sesizeze organelor de conducere ale U.T.M., inclusiv Comitetului Central al U.T.M., neajunsurile și lipsurile în muncă, fără a ține seama de persoane.

Față de Statutul în vigoare, în proiect se prevăd în plus noi reguli în ceea ce privește primirea în U.T.M. și se menține prevederea în ceea ce privește pe utemiștii care au depășit limita de vîrstă

Proiectul Statutului modificat al U.T.M. reglementează mai just problema excluderilor și a sancțiunilor ce se pot aplica membrilor U.T.M. In proiectul Statutului modificat s-au introdus prevederi care apără pe utemiști împotriva excluderilor neîntemeiate.

Proiectul cuprinde prevederea de a fi controlată achitarea la timp a cotizațiilor de membru — obligație de bază a utemiștilor — și de a fi luate măsuri educative împotriva celor care nu și-au plătit-o timp de trei luni.

Ocupîndu-se de structura organizatorică și de democrația internă a U.T.M., raportul arată prevederile Statutului în legătură cu drepturile utemiștilor.

Un principiu suprem care trebuie să stea la baza activității întregii organizații, a tuturor organelor de conducere ale U.T.M., este principiul leninist al conducerii colective înscris în proiectul de Statut.

Considerăm, se spune în raport, că prevederea din proiectul de Statut privind obligativitatea comitetelor regionale, raionale și orășenești de a convoca periodic adunări ale activului lor, pentru dezbaterea diferitelor probleme ale muncii, pentru consultarea lui, va duce la întărirea activității acestora. Subliniindu-se importanța democrației în viața U.T.M., se propune să se înscrie în noul Statut că „discutarea liberă și concretă a tuturor problemelor muncii organizației este un drept de neatins al fiecărui membru al U.T.M., care decurge din democrația internă a U.T.M.".

In legătură cu organele superioare ale U.T.M. se propune modificarea termenelor de convocare a Congresului U.T.M. și a plenarelor C.C. al U.T.M. Proiectul stabilește convocarea Congresului cel puțin odată la patru ani, iar a plenarelor C.C. al U.T.M. cel puțin odată la șase luni. Raportul arată că proiectul de Statut precizează mai clar și atribuțiunile Biroului și secretariatului C.C. al U.T.M. Va fi just de asemenea să se înscrie în Statut alegerea comisiei centrale de revizie și a comisiilor de revizie regionale, raionale și orășenești.

In partea despre organizațiile locale (regionale, raionale și orășenești) ale U.T.M., raportul arată printre altele că în vederea întăririi conducerii colective și a răspunderii membrilor aleși în comitete, în proiectul de Statut este înscrisă obligația de a convoca plenarele comitetelor regionale cel puțin odată la trei luni și plenarele comitetelor raionale și orășenești cel puțin odată la două luni. Proiectul de Statut precizează sarcinile comitetelor regionale, raionale și orășenești ale U.T.M. în domeniul educației comuniste a tineretului, în producție și în organizarea în mod plăcut și educativ a timpului liber al tineretului. Pentru a întări răspunderea organelor locale față de educarea marxist-leninistă a cadrelor se prevede că una din sarcinile principale ale comitetelor regionale, raionale și orășenești U.T.M. este selecționarea, creșterea și repartizarea cadrelor în regiunea, raionul sau orașul respectiv.

In capitolul despre organizațiile de bază ale U.T.M. se arată că ele, desfășurîndu-și activitatea nemijlocit în rîndurile maselor de tineret, au o deosebită importanță pentru munca organizației U.T.M.

Inscrierea concretă în Statut a sarcinilor pe care le au organizațiile de bază U.T.M. va duce fără îndoială la îmbunătățirea întregii activități a acestora. Principalul criteriu de apreciere a muncii organizațiilor de bază U.T.M. trebuie să fie aportul pe care acestea îl aduc în producție, în îndeplinirea hotărîrilor partidului și guvernului.

Organizațiile de bază U.T.M. au de asemenea datoria să desfășoare munca politică în masa tineretului, pentru creșterea permanentă a rîndurilor U.T.M.

In proiectul de Statut se aduc de asemenea o serie de complectări privind structura organizațiilor de bază, a organizațiilor de secții, a celor similare acestora, izvorîte din necesitatea de a consfinți prin Statut acele forme organizatorice care pe baza experienței s-au dovedit a fi juste.

In proiect s-a dat o nouă redactare capitolului „Uniunea Tineretului Muncitor și organizația de pionieri".

In proiectul de Statut se prevede că organizațiile U. T. M. din Forțele Armate lucrează pe baza instrucțiunilor C.C. al U.T.M. și ale Direcției Superioare Politice a Armatei, precum și obligația acestor organizații de a ține o legătură strînsă cu organele locale ale Uniunii Tineretului Muncitor, de a participa în permanență la întreaga lor muncă și la alegerea organelor locale de conducere ale U.T.M.

Acestea sînt principalele modificări și complectări cuprinse în proiectul Statutului modificat.

Statutul pe care-l va adopta Congresul va contribui la întărirea continuă a muncii politice și organizatorice a U.T.M. Ridicarea nivelului de organizare și a combativității vor face ca Uniunea Tineretului Muncitor să-și îndeplinească cu tot mai mult succes rolul de ajutor și rezervă a partidului.

(Text prescurtat).

Deschiderea Expoziției de artă aplicată și decorativă din R. P. Ungară

Sub auspiciile Institutului Romîn pentru Relațiile Culturale cu Străinătatea, vineri a avut loc la Muzeul de Artă al R.P.R. deschiderea Expoziției de artă aplicată și decorativă din R.P. Ungară.

La deschidere au participat reprezentanți ai I.R.R.C.S., ai Ministerului Afacerilor Externe, ai Ministerului Culturii, ai Uniunii artiștilor plastici, ai altor instituții și organizații precum și critici de artă, ziariști romîni și străini, numeroși oameni de cultură.

Au fost de față Juhász Imre, consilier al ambasadei R. P. Ungare la București, și alți membri ai ambasadei.

Cuvîntul de deschidere a fost rostit de pictorița Ligia Macovei, secretar al Uniunii Artiștilor Plastici din R.P.R.

Expoziția prezintă creațiile artiștilor din R.P. Ungară din ultimii ani în textile, ceramică, sticlă, porțelan și orfevrerie.

In expoziție se remarcă lucrările unor artiști ca Margit Kovács și István Gádor, laureați ai premiului „Kossuth", Géza Gorka, Ilona Kiss Rooz, Fenia Rákosi, Ibolya Juris, Maria Bangi, distinși cu premiul „Munkacsy", și ale altor artiști din domeniul artei aplicate și decorative maghiare.

(Agerpres)

Un festival al artiștilor de mîine

Seară de seară se desfășoară în diferite săli de spectacol din Capitală o manifestare artistică organizată pentru prima dată în țara noastră. 600 de persoane — de la copii care abia au împlinit 6 ani pînă la absolvenți de conservator — evoluează în cadrul Festivalului republican al elementelor fruntașe din școlile și institutele de artă.

Asistă un public numeros — în rîndurile căruia, alături de fruntași ai scenei noastre, privind cu emoție debutul tineretului, poți remarca profesori și părinți veniți din provincie. Marți și miercuri seara, la Ateneul R.P.R., au fost ascultate concerte de muzică instrumentală. Instrumentiștii erau numeroși tineri interpreți, de la o violonistă din clasa I-a elementară, pînă la o absolventă de conservator, care a cîntat la harpă. Un deosebit interes a stîrnit recitalul de balet și canto, dat de tineri de la școli de muzică și coregrafie și institute de artă din diferite orașe ale țării.

Astă seară studenți din București prezintă un spectacol de teatru. Cele mai bune elemente vor participa la un spectacol de gală. Se fac pregătiri pentru deschiderea, în parcul Stalin, a unei expoziții cuprinzînd lucrările de diplomă ale absolvenților în arte plastice.

Instituirea premiului anual „Vasile Alecsandri"

In vederea stimulării muncii de creare a noi și valoroase piese într-un act, Ministerul Culturii instituie, începînd din acest an, premiul anual „Vasile Alecsandri".

Premiul „Vasile Alecsandri" va fi decernat celor mai bune piese într-un act, selecționate pe bază de concurs. Astfel, vor fi acordate premii „Vasile Alecsandri" clasa I-a, în valoare de 15.000 lei, clasa a II-a, în valoare de 10.000 lei și clasa a III-a în valoare de 7.500 lei. La concurs pot fi prezentate piese într-un act scrise în limba romînă sau în limbile minorităților naționale, de diferite genuri: drame, comedii satirice, comedii lirice, farse, vodeviluri. Piesele premiate vor fi publicate în revista „Cultura poporului" și în volume separate și remunerate conform legii dreptului de autor.

Termenul de predare a pieselor pentru anul acesta este 1 decembrie.

(Agerpres)

Un nou regulament al complexului sportiv G. M. A.

Introducerea în țara noastră a complexului sportiv G.M.A. a însemnat un sprijin real pentru dezvoltarea sportului de masă și a contribuit la atragerea unui mare număr de oameni ai muncii, tineri și vîrstnici, într-o activitate sportivă multilaterală. Intrecerile pentru obținerea insignei G.M.A. au prilejuit totodată afirmarea unor tineri talentați care, pregătiți metodic, au devenit sportivi de frunte în diferite ramuri de sport.

Cu toate succesele evidente obținute pe acest tărîm în ultimii ani, în activitatea G. M. A. s-au constatat unele lipsuri care au birocratizat evidența și au scăzut din eficacitatea rolului educativ al acestui complex sportiv. Deficiențele din ultimul timp în ce privește complexul sportiv G.M.A. se datorau și existenței unui regulament defectuos, care nu mai corespunde dezvoltării actuale a culturii fizice și sportului din țara noastră.

De la 1 iulie a. c. va intra în vigoare un nou regulament G.M.A. Printre altele, el prevede simplificarea evidenței scriptice, continuitate în activitatea sportivă multilaterală.

Chiar de la începutul aplicării noului regulament trebuie luate toate măsurile organizatorice și propagandistice pentru succesul deplin al activității G.M.A. Organizațiile de partid, U.T.M. și sindicale au datoria să sprijine popularizarea complexului G.M.A. și să asigure buna desfășurare a întrecerilor sportive.

Ediția de anul acesta a campionatului R.P.R. de poliatlon G.M.A. se va desfășura, începînd tot de la 1 iulie, pe baza noului regulament. Aceasta presupune o temeinică însușire a prevederilor regulamentare, atît din partea aspiranților sau purtătorilor insignei G.M.A., cît și a antrenorilor și tehnicienilor sportivi.

Note din OMENIRII

Timp record

Lucrurile s-au petrecut în timpul cel mai scurt posibil. Tov. David Șandor, membru al biroului organizației de bază, a dat mai întîi citire cererii tov. Iozsa Gabor de a fi primit candidat de partid, apoi a citit referatul biroului, în care se spunea că „tov. Iozsa Gabor este muncitor cinstit, harnic, fruntaș în muncă". După aceasta au urmat două întrebări, s-a votat, și tov. I. Gabor a fost primit candidat de partid. Totul a durat, nici mai mult, nici mai puțin, decît... 7 minute. Intr-un asemenea timp record au fost primiți în aceeași ședință încă trei candidați de partid.

Viteza cerere a o mare cuderne. Nu vilor moaparat ca, însă un treze „viteza înregisganizația de care oruzinele „Vlahide la nuiește să discu obișprimească memb și candidați de partid și

Faptele sînt deos de grae. Cînd ches narul u e citit în tregime iar recoman rile nu sînt citite loc, cînd viitorului cand dat i e dă pentru exp nerea autobiografiei... u minut și nu se fac dis cuții este greu să-ți închipi că organizația de bază poate să aprecieze n cunoștință de

că cel ce cere în rîndurile candidat de partid este demn de încredere. Incălțuror normelor ției interne și a vitoare la primipartid este atît de are, încît asemerimiri" pot fi sonai degrabă pe sportive.

datoria Comitetului de partid de a analizeze periozitate aceas și să tempere pentru asemene nte de superficinerecomandabile nici cînd se candidați și noi de partid.

„Ori cu, ori

La C.S.A. nr. 5 (depozit de aprovizionare) din Arad, secretarul organizației de bază U.T.M., tovarășul Tiberiu Mișkovici, a „îndrăznit" — și nu numai odată, ci de cîteva ori — să critice pe tovarășul Gabor Mihoc, directorul depozitului. Deși criticile au fost întru totul juste, acesta din urmă s-a făcut foc și pară.

— Cum? Să mă critice pe mine un țîngău? Să-mi submineze mie prestigiul? Il învăț eu minte. „Ori eu, ori el" — a hotărît tovarășul Mihoc. Cu alte cuvinte, ori secretarul organizației de bază U.T.M., ori el, directorul, trebuie să părăsească întreprinderea.

Esteegretabil că tov. Gabor Mihoc vede colaborare cu tov. Tiberiu Mișkovici sub forma de relații între două săbii care i pot încăpea în aceeași teacă. Or, e clar că aici e vorba de doi oamenicărora li s-au încredințat munci de răspunde și cărora li s-a dat șcina să facă tot ce e putință pentru desfășurarea în cele mai bune condiții a activității fiecărui dezitului respectiv.

In calitatea sa de conducător al unei instituții, tov. Gabor Mihoc ar trebui să știe că un asemenea fel de postă la critică slăbește și nici nu-i face cinste prestigiul pare e atît de grijuncazul ca și alții cadeprinderile tov. Mihoc intolerența lui fa observațiile subalți să în... mentarea criticii nici decum ace îngusta teritoriu prinderii... încît nu să încapă acol leagă că jos, curajoas pială, însoțită critică partinic largi perspe trainice și rod rări între to nul colectiv.

Lingușitorul, ritica... și strănul

Critica este o armă de cea mai mare eficacitate. La acest lucru bine cunoscut s-ar putea adăuga un altul, reieșit din experiența vieții — anume acela că critica nu se împacă deloc cu mentalitatea lingușitorilor, cărora numai cuvîntul critică le face mult sînge rău. Așa s-a întîmplat, de pildă, cu Dumitru Ionescu, membru în organizația de bază de la T.C. 11 Giulești. Acesta, după ce l-a criticat într-o adunare generală pe directorul întreprinderii sale, început să se teama de urmările pe care le-ar putea avea atitudinea i și de aceea s-a dus doua zi la directo rugîndu-l să-l... scuze deoarece împrejurăril i-au impus o asemene atitune dar el, Dumitru Ionescu, nu are nimi să-i reproșeze directului față de care nutrite o deosebită stimă, tc.

Implarea amintește de un Dmitrici Cervikov, eroul povela lui Cehov „Moartea unui slujbaș", care strănutînd din greșeală peste cheli unui superior fost atît de înfricoșat încît după ce și-a cerut nenumărate ori scuze, s-a dus acasă s-a lins pe divan și s-a urît de teama consecințelor strănutului.

Din acest „eroul" nostru avut parte de un sfîrșit de tragic. Dar cît greu trebuie să-l apușinea pentru atitudini slugarnică

AȘA CRESC OAMENII...

(Urmare din pag. 1-a)

ședințe. Acesta, după ce l-a ascultat, a grăit:

— Așa o fi cum zici tu, măi Nichita, numai că aici nu-i vorba de cîteva tufe de roșii pe cartofi ci de asezeci și cinci de hectare de porumb. Nu putem risipi zilele-muncă de dragul unei experiențe.

— Cum? Nici tu nu crezi?

— Nu cred.

Nichita a strîns din fălci, rostit un „bine" printre dinți și a ieșit trîntind ușa. A doua zi s-a dus la raion. A făcut pe jos douăzeci de kilometri, dar încă în seara celeiași zile era din nou în biroul preedintelui căruia îi întinse o scrisoare. Președintele citi rîndurile agronomului apoi aruncă hîrtia la coș.

— Poci să-mi vii și cu o sută de scrisori. Pe agronom nu-l cosă nimic să le scrie, dar eu trebuie să dau socoteală de zilele-muncă și nu-mi dau învoială să le cheltuim pe fleacuri. E clar?

— Nu-i clar! se îndîrji Nichita Cojocaru. Porumbul trebuie prășit și-o să-l prășesc chiar dacă nu ești de-acord!

— Aș vrea tare să știu cui îi arde să muncească de pomană, spuse președintele, dar spre marea lui mirare a doua zi brigada lui Nichita a ieșit la prășit. Brigadierul le-a făgăduit că dacă porumbul lor n-o să dea o recoltă mai mare decît a celorlalte brigăzi, o să le plătească el, din cîștigul lui, zilele-muncă cheltuite cu această prașilă. Așa, în contul lui Nichita, tarlaua a fost prășită din nou deși n-avea fir de buruiană. Seceta a ținut încă vreo cincisprezece zile, apoi cerul și-a dezlegat băierile și a slobozit ploaia mult așteptată. Porumbul brigăzii lui Nichita, viguros, a început să lege, în vreme ce pe tarlalele celorlalte brigăzi abia învia cu chiu cu vai din veștejeală. In toamnă, brigada lui Nichita Cojocaru a cules cu o mie cinci sute de kilograme de știuleți mai mult la hectar decît celelalte brigăzi. De-atunci colectiviștii spun despre Nichita cu stimă și respect: „agronomul nostru fără diplomă".

★

Am fost și acasă la Nichita Cojocaru. Locuiește într-o casă nouă, cu fundament de piatră, cu acoperiș de țiglă, cu ferestre mari, luminoase, să intre prin ele tot soarele. Gazda m-a poftit prietenoasă și ospitalieră în odaia dinspre uliță. De cum am intrat mi-a atras luarea aminte o etajeră plină cu cărți. M-am apropiat și mi-am aruncat ochii pe ele: o colecție a revistei „Probleme agricole", „Cultura porumbului" de academicianul Ionescu-Sisești, „Experiențele mele" de Rudolf Palocsay, ameliorarea și producerea semințelor plante agricole" de A.P. Ivanov. A. Sizov și multe broșuri, precum și tăieturi din ziare.

Pe peretele din fa loc de cinste, atîrna o diplomă mată, ocrotită sub sticlă. Pe ea stă scris că Nichita Cojocaru t cel dintîi cultivator de porumb din raion și că a obținut recut o recoltă de opt mii cinc kilograme boabe de pe un hec

Văzînd că mă inteă diploma, brigadierul m-a lămurecum stînjenit:

— Am căpătat-o la tăutuirea regională a fruntașilor

— Da' insignă n-atat?

— Cum de nu...

— Și de ce n-o p

— Ca să nu se cră vreau să mă împănez...

Ne-am așezat alăe cănăpei și-am început să di. Nichita mi-a spus cu mîndrinu mai e singurul colectivist învață să deslușească tainele s agronomice. Astă-iarnă s-a ort un cere de agrotehnică la carenit regulat șasesprezece cold. Lecțiile le-a ținut agronomul ctor de la S.M.T. Incepînd din pră sînt „în practică", adică înceaaplice cele învățate. Au plantat hectare de cartofi iarovizați, au at din nou porumb portocaliu 10 și dinte de cal, soi local, pe multe hectare. Din sămînța hio să dea la toamnă și celorlalbodării colective din raion. Vo polenizarea suplimentară. Id cu anul viitor, brigada lui se pa numai cu producerea soiuri sămînță. O să-și facă și o casător cu microscoape, bibliotecă ratele necesare...

Mă uitam la Nichojocaru. E oare el omul sfios, în sine, umil chiar, pe care l-noscut în urmă cu trei ani, în apă-amiază geroasă de februarie ascultam cu cîtă pasiune, cu tărire vorbea despre munca li cîtă siguranță își făurea plîndrăznețe de viitor. Il ascultam statam cu bucurie, dar și cu mă că omul acesta a ajuns, numai ei ani, un adevărat agronom diplomă. In vorbirea lui sînt acecvente cuvinte ca: structura lui, polenizare, iarovizare, asd, clorofilă, hibridare...

Oameni asemenea Nichita Cojocaru întîlnești tot adesea în satele țării; ei vestalul uimitor de la neștiința de ca însușirea și aplicarea științei, s se produce azi în viața țărăninastre pornite pe făgașul socialis

SJ PODINA

Plecarea din țara noastră a vicepreședintelui Indiei, Dr. Sarvapalli Radhakrishnan

Cuvîntarea vicepreședintelui Indiei, dr. S. Radhakrishnan

„Domnule vicepreședinte, domnule președinte al Consiliului de Miniștri, prieteni,

Regret foarte mult că nu am putut rămîne mai mult în țara dv., că nu am putut sta decît 3 zile. Însă, în acest scurt răstimp am putut vedea cîte ceva, am vizitat Universitatea, Academia, o unitate industrială și locuri pitorești.

Îmi dau seama că ați putut repara stricăciunile produse în timpul celui de-al doilea război mondial și vă reconstruiți țara atît din punct de vedere material cît și cultural. În această acțiune a dv. vă bucurați de simpatie, de bunăvoință.

Sînt sigur că în anii care vor veni legăturile noastre, atît în domeniul comercial, cît și cultural se vor dezvolta și vom avea multe posibilități să conlucrăm pe plan internațional. Eu și colegii mei dorim să mulțumim guvernului pentru ospitalitatea și bunăvoința arătate de toți în timpul scurtei noastre șederi la dv. Fac din nou urarea ca între cele două țări ale noastre să se dezvolte o strînsă prietenie. Vă mulțumesc".

A vorbit apoi acad. M. Sadoveanu.

Cuvîntarea vicepreședintelui Prezidiului Marii Adunări Naționale, M. Sadoveanu

„Domnule vicepreședinte al Republicii India,

Poporul nostru este bucuros că a primit un oaspete de seamă din îndepărtatul răsărit, un sol care ne-a adus vești bune: de prietenie și speranță, de întărire a relațiilor dintre noi și popoarele din acea parte de lume, în vederea consolidării relațiilor internaționale și a păcii.

Îl rog pe prietenul nostru ca să fie încredințat că puținele zile pe care le-a petrecut aicea, le-a petrecut în mijlocul unui popor care are o rînduială deosebit de aleasă în ceea ce privește primirea de oaspeți. Poporul nostru dă tot ce produce mai bun acest pămînt oaspetelui pe care-l primește. Aceasta o face cu plăcere. În același timp îi adaugă și lumina, bunătatea și dragostea sufletului lui. Cu aceste dovezi de simpatie ale poporului cred că e încredințat că pleacă înspre alte orizonturi și pe urmă înspre țara lui, iubitul nostru oaspete. Îl rog să ducă o bună amintire despre noi, așa cum ne-a rămas o bună amintire despre trecerea sa prin țara noastră. Îi urăm drum bun și îi spunem la revedere".

Invățînd din experiența agriculturii sovietice

Vineri dimineața membrii delegației agricole sovietice conduse de F. S. [illegible]rul Agriculturii al R.S.S. [illegible]ți, au fost oaspeții cercetă[illegible] la Institutul de cercetări a[illegible]ce al Academiei R.P.R.

[illegible] univ. Grigore Obrejan, membru [illegible]ent al Academiei R.P.R., di[illegible]ic al I.C.A.R.-ului, a vor[illegible] despre organizarea în[illegible] arătat că vizita oaspe[illegible] va fi încă o contribuție [illegible]urea muncii cercetătorilor.

[illegible] sovietici au discutat cu cer[illegible]i romîni probleme ale activi[illegible]ințifice, despre spațiul pe [illegible] acordă I.C.A.R.-ul dezvoltării [illegible]lor agricole socialiste.

Însoțiți de tov. dr. Virgil Gigor, loc[illegible]itor al ministrului Agricultui, oaspeți au vizitat apoi secțiile și boratoa[illegible]rile institutului.

Oaspeții sovietici au prim în dar din partea I.C.A.R.-ului lucri științice și rezultate ale cercetilor din anul 1955.

La amiază, membrii delegației agricole sovietice au vizitat Insutul de cercetări zootehnice. Tov. Virgil Gigor, locțiitor al ministrui Agricuurii, director al I.C.Z.-ul și dr. Io Fișteag, director adjuncttiințific, au vorbit oaspeților despre ganizare institutului, precum și dpre temica științifică ce stă la za cercetărilor zootehnice. Cercetării romîi au vorbit oaspeților dere ajutul sovietic reflectat în înumările de specialiști, în documentația tenică și în livrările de animale de ră, care sînt ameliorate dă condile existente în țara noară. De amenea s-a arătat ajutorule care îl cordă institutul și stațiile experimentale zootehnice pentrudezvoltarea creșterii vitelor în unitile sociste.

[illegible]aspeții au vizitat secțiileinstitutu, laboratoarele și biblioteca. Colevul I.C.Z. a dăruit memblor deleției sovietice lucrări științifice prii ale cercetătorilor, precu și un alb cu fotografii care înfățișează aste din activitatea institutui și a stanilor experimentale.

[illegible]mbrii delegației agricole sovietice condusă de F. S. Koval, ministrul Agriculturii R.S.S. Moldovenești, s-au întîlnit vineri după amiază cu lucrători din domeniul agriculturii din aparatul de stat, din institutele de cercetări științifice și cu numeroși activiști sindicali. La această întîlnire au luat parte tovarășii Marin Stancu, ministrul Agriculturii, Octav Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., Sergiu Vrejbă, vicepreședinte al Comitetului de Stat al Planificării, Virgil Gligor și Petre Moldovan, locțiitori ai ministrului Agriculturii, Nicolae Popescu, președintele C.C. al Sindicatului muncitorilor agricoli.

A asistat I. I. Horoșilov, consilier al ambasadei Uniunii Sovietice la București.

Membrii delegației agricole sovietice și-au împărtășit impresiile culese în timpul vizitelor făcute în unitățile agricole și institutele de cercetări științifice din țara noastră.

F. I. Bernadski, director al S.M.T.-ului din Harkov, a vorbit despre rolul stațiunii de mașini și tractoare în organizarea producției agricole în colhozuri. În Uniunea Sovietică S.M.T.-ul, înlocuind secțiile agricole raionale, răspunde de întreaga activitate colhoznică. Fiecare colhoz este deservit de o brigadă permanentă de tractoriști care execută lucrările în cîmp, precum și în fermele zootehnice.

În continuare, după ce a arătat organizarea S.M.T.-ului din Harkov, F. I. Bernadski a împărtășit impresiile sale din vizita făcută în R.P.R. Peste tot delegația sovietică a văzut realizări deosebite, inițiative prețioase, oameni cu multă dragoste de muncă, precum și interesul crescînd al tuturor pentru marea gospodărie agricolă socialistă. Vorbind de unele lipsuri observate F. I. Bernadski a recomandat mecanizatorilor ca în centrul atenției lor să stea problema creșterii productivității pe tractor convențional și reducerea prețului de cost pe hantru, întărirea legăturii dintre S.M.T. și gospodăriile colective și o mai bună utilare a atelierelor de reparații.

D. I. Miscenko, președintele colhozului „Lenin" din R.S.S. Moldovenească, a subliniat că în timpul vizitei mulți colectiviști s-au interesat cum este organizat colhozul și care sînt căile folosite pentru dezvoltarea avutului obștesc și sporirea veniturilor în bani. În regiunile vizitate de noi — a spus vorbitorul — pămîntul este mai roditor decît în R.S.S. Moldovenească. Dacă s-ar folosi pe scară mai largă mecanizarea, iar gospodăriile colective s-ar orienta mai mult spre ramurile cele mai rentabile în condițiile naturale, creșterea animalelor, viticultura, pomicultura etc., rezultatele ar fi mult mai bune. Colhozul „Lenin" care a ținut seama de aceste condiții a realizat anul trecut un venit de peste 9 milioane ruble.

Luînd cuvîntul F. S. Koval a mulțumit pentru invitația de a vizita țara noastră, care i-a prilejuit să cunoască mai îndeaproape realizările agriculturii romînești. Pretutindeni membrii delegației au fost înconjurați cu dragoste de lucrătorii din agricultura R.P.R. care s-au interesat de activitatea multilaterală a colhozurilor sovietice. Delegația sovietică a fost impresionată de creșterea rapidă a unităților socialiste. Ne-a plăcut mult stațiunea experimentală pomicolă din Cluj, condusă de biologul Rudolf Palocsay. În S.M.T.-uri am întîlnit inovații interesante care pot fi aplicate și în S.M.T.-urile sovietice. Tehnica însă nu este suficient folosită chiar și în gospodăriile de stat. Vorbitorul a recomandat o mai mare atenție pentru pregătirea cadrelor de mecanizatori, dezvoltarea sectorului zootehnic în gospodăriile colective. F. S. Koval a remarcat că în timp ce la unele culturi ca sfecla de zahăr, cartoful și altele se respectă regulile agrotehnice, în unele unități agricole culturile de porumb sînt prost îngrijite.

Existența unor lipsuri nu poate însă să ascundă importantele realizări în agricultura Romîniei. Membrii delegației sovietice vor povesti despre munca neobosită a lucrătorilor din agricultura R.P.R. și succesele în transformarea ei socialistă.

În încheiere tov. Marin Stancu a mulțumit oaspeților și a subliniat importanța schimbului de experiență din agricultură. (Agerpres)

Vizitele în Capitală ale președintelui V. O. K. S.-ului, A. I. Denisov

Președintele Asociației unionale pentru legăturile culturale cu străinătatea (V.O.K.S.), A. I. Denisov, care se află în țara noastră la invitația Consiliului General A.R.L.U.S., și-a continuat vineri vizitele în Capitală.

În cursul dimineții, A. I. Denisov însoțit de Octav Livezeanu, vicepreședinte al Consiliului General A.R.L.U.S., a făcut o vizită la Institutul de studii romîno-sovietic al Academiei R.P.R. Oaspetele a discutat îndelung cu prof. Gheorghe Pick, directorul Institutului de studii romîno-sovietic, și cu membri din conducerea institutului despre modul de organizare, metodele de muncă și sarcinile institutului.

Conferința de la Facultatea de Științe Juridice

Președintele V.O.K.S.-ului, A. I. Denisov, care ne vizitează țara la invitația Consiliului General A.R.L.U.S, a ținut vineri după amiază în aula Facultății de Științe Juridice, în fața unei numeroase asistențe, conferința intitulată: „Apariția și dezvoltarea statului sovietic".

La conferință au participat: Alexa Augustin, procuror general al R.P.R., Gh. Diaconescu, ministrul Justiției, Alexandru Voitinovici, președintele Tribunalului Suprem al R.P.R., C. Paraschivescu-Bălăceanu, vicepreședinte al Asociației Juriștilor din R.P.R., R. Rossman, locțiitor al ministrului Justiției, Petre Belle, decan al Facultății de Științe Juridice din București, Ion Moraru, secretar adjunct al Consiliului General A.R.L.U.S., juriști, cadre didactice și studenți de la Facultatea de Științe Juridice.

Tov. Petre Belle a salutat în numele Asociației Juriștilor din R.P.R. prezența în mijlocul juriștilor romîni a lui A. I. Denisov, președinte al V.O.K.S.-ului, jurist de seamă și profesor.

Conferința lui A. I. Denisov a fost ascultată cu viu interes de cei prezenți.

După expunere, A. I. Denisov a răspuns unor întrebări care i-au fost puse de juriștii romîni.

În numele Asociației Juriștilor din R.P.R., tov. Petre Belle a mulțumit călduros lui A. I. Denisov pentru interesanta și documentata sa expunere. (Agerpres)

Masă oferită de acad. C. I. Parhon

Acad. prof. dr. C. I. Parhon, președintele Asociației romîne pentru legăturile de prietenie cu U.R.S.S.—A.R.L.U.S., a oferit vineri seara o masă în onoarea președintelui Asociației unionale pentru strîngerea legăturilor culturale cu străinătatea — V.O.K.S., A. I. Denisov, care vizitează țara noastră împreună cu soția.

Au luat parte A. I. Denisov, cu soția, V. F. Nikolaev, consilier al ambasadei Uniunii Sovietice, I. S. Ilin, secretar al ambasadei Uniunii Sovietice, acad. St. Milcu, Octav Livezeanu, I. Bogdan, Eugen Rodan, Petre Belle, Sanda Rangheț, I. Moraru. (Agerpres)

Reprezentanți ai M. H. A. T.-ului în vizită la Consiliul General A. R. L. U. S.

Vineri după amiază reprezentanți ai conducerii și artiști ai Teatrului Academic de Artă „Maxim Gorki" din Moscova (M.H.A.T.) au făcut o vizită la Consiliul General A.R.L.U.S.

Din partea M.H.A.T. au participat: A. V. Solodovnikov, directorul teatrului, P. A. Markov, director artistic, N. K. Sapetov, A. A. Belokapitov, director adjunct, B. N. Livanov, artist al poporului din U.R.S.S.

A fost de față A. I. Denisov, președintele Asociației unionale pentru relațiile culturale cu străinătatea — V.O.K.S.

În numele Consiliului General A.R.L.U.S., tov. Eugen Rodan a adresat reprezentanților Teatrului Academic de Artă „Maxim Gorki" din Moscova, oaspeți dragi ai poporului nostru, un călduros salut.

Din partea M.H.A.T. au luat cuvîntul A. V. Solodovnikov, P. A. Markov și B. N. Livanov, care au exprimat dorința vie a poporului sovietic de a extinde și mai mult legăturile culturale prietenești cu poporul romîn. La aceasta vor contribui și schimburile de delegații de actori ai teatrelor din cele două țări, schimburi de traduceri, de vizite etc.

A. I. Denisov a scos în evidență prietenia pe care o nutrește poporul sovietic pentru poporul nostru.

Întîlnirea s-a desfășurat într-o atmosferă de caldă prietenie.

INFORMAȚII

■ Membrele delegației Federației Asociațiilor de femei din R.P.F. Iugoslavia însoțite de tovarășele Cornelia Curpăn, vicepreședinte al comitetului executiv al sfatului popular al regiunii Bacău, și Tinca Gălățeanu, responsabila comisiei de femei a sfatului popular regional, au vizitat vineri dimineața hidrocentrala „V. I. Lenin" de la Bicaz, șantier național al tineretului.

■ În sala de conferințe a filialei Iași a Academiei R.P.R. a avut loc vineri după-amiază comemorarea a 50 de ani de la moartea lui Henrik Ibsen. Cu acest prilej tov. Liviu Leonte, cercetător științific la filiala ieșeană a Academiei, a vorbit despre viața și opera lui H. Ibsen.

■ Vineri dimineața au părăsit Capitala plecînd cu avionul spre Belgrad atleții Ion Söter, Iolanda Balaș, Ion Opriș și Ilie Savel. Sportivii romîni vor participa la campionatele internaționale ale orașului Belgrad, organizate în zilele de 30 iunie și 1 iulie în Capitala R.P.F. Iugoslavia.

■ Echipa boxerilor romîni a sosit ieri la Praga unde va susține la 1 iulie un meci cu reprezentativa R. Cehoslovace.

■ La tragerea „Loto-Central" din seara zilei de 29 iunie 1956, au fost extrase din urnă următoarele nouă numere:

27 6 12 62 40 30 59 36 42.

Fondul general de premii pe țară este de 2.139.773 lei. (Agerpres)

DE PESTE HOTARE

Incheierea tratativelor dintre delegațiile guvernamentale ale R. P. Bulgaria și R. P. D. Coreene

SOFIA 29 (Agerpres). — A. T. B transmite:

La 28 iunie, la Sofia s-au încheiat tratativele dintre delegațiile guvernamentale ale R .P Bulgaria și R P. D Coreene.

Anton Iugov, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Bulgaria, și Kim Ir Sen președintele Cabinetului de Miniștri al R P D Coreene, au semnat comunicatul comun, în care se subliniază că tratativele au decurs într-o atmosferă cordială și prietenească. Reprezentanții celor două guverne au analizat problemele legate de dezvoltarea continuă a relațiilor prietenești între R P. Bulgaria și R P. D. Coreeană și au făcut un schimb de păreri asupra problemelor internaționale.

Cele două guverne au hotărît ca în viitorul cel mai apropiat să înceapă tratative cu privire la colaborarea tehnico-științifică și să încheie în anul 1957 un tratat comercial pe termen lung. Au fost trasate măsuri în vederea extinderii schimbului cultural și a colaborării Guvernul bulgar și-a exprimat hotărîrea de a acorda R. P. D. Coreene un ajutor în mărfuri și materiale. A fost semnat un acord special în acest sens.

Cele două guverne și-au exprimat deplina unanimitate în aprecierea situației internaționale.

Greva generală a muncitorilor agricoli și arendașilor din Italia

ROMA 29 (Agerpres). — Din inițiativa celor trei uniuni sindicale mari — Confederația Generală a Muncii din Italia, Confederația italiană a sindicatelor oamenilor muncii și Uniunea italiană a muncii — la 28 iunie a fost declarată în întreaga Italie greva generală a muncitorilor agricoli și arendașilor. La grevă participă aproape patru milioane de muncitori agricoli. În numeroase provincii greva a fost declarată pentru 24 de ore, iar în regiunile agricole din valea Padului pe termen nelimitat. Muncitorii agricoli cer încheierea unui nou contract colectiv, sporirea salariilor și îmbunătățirea sistemului de asigurări sociale. Arendașii cer cu insistență ca la desfacerea contractelor de arendă proprietarii să nu poată alunga pe arendași în mod arbitrar de pe loturile de pămînt pe care le-au lucrat. Ei cer de asemenea mărirea părții ce li se cuvine la împărțirea produselor agricole obținute de pe aceste loturi și acordarea de pensii arendașilor pentru bătrînețe și invaliditate.

La 28 iunie au avut loc în întreaga țară demonstrații și mitinguri ale greviștilor.

Greva minerilor francezi continuă

PARIS (Agerpres). — După cum anunță ziarul „Libération", de cîteva zile continuă greva minerilor de la minele carbonifere din Sallomin și Courrieres (departamentul Pas de Calais). La chemarea Uniunilor sindicale Confederația Generală a Muncii, „Force Ouvriere" și „Confederația oamenilor muncii creștini din Franța", 6.000 de mineri au încetat lucrul. Greviștii cer sporirea salariilor.

Concedieri de muncitori în Anglia

LONDRA 29 (Agerpres). — Marea societate engleză de automobile „British Motor Corporation" a declarat că la 29 iunie va concedia 6.000 de muncitori. Vor fi concediați muncitorii de la uzinele din Birmingham, Oxford și alte orașe.

Muncitorii din mai multe uzine au hotărît să declare grevă de protest împotriva măsurilor de concediere. 3.000 de muncitori au și fost concediați.

Comentînd măsurile de concediere ziarul „Daily Telegraph and Morning Post" scrie că aceste măsuri se datoresc greutăților economice provocate de reducerea cererii de mărfuri, de limitarea operațiunilor de credit în Anglia și de concurența pe piețele externe.

Un alt ziar conservator, „Scottsman", declară că „acestea sînt cele mai mari concedieri de muncitori din istoria Angliei în ultimii 20 de ani" și pune întrebarea: „Nu este oare aceasta prevestirea unui șomaj și mai masiv într-un viitor apropiat?"

Ziarul laburist „Daily Herald" subliniază că situația din industria de automobile a Angliei duce la „periclitarea nivelului de trai al multor oameni și a exportului englez".

Ziarul „Daily Worker" publică declarațiile lui Nicolas, unul dintre conducătorii sindicatului muncitorilor din transporturi și al muncitorilor necalificați, care socotește drept „îngrozitoare" știrea cu privire la concedierea în masă a muncitorilor din industria de automobile.

„Am pierdut prestigiul în întregul Extrem orient refuzînd să recunoaștem China"

— declară liderul partidului socialist din S.U.A.

NEW YORK 29 (Agerpres). — Ziarele anunță că Norman Thomas, liderul partidului socialist din S.U.A., luînd cuvîntul la cea de-a 6-a conferință anuală a partidului socialist din statul New Jersey, s-a referit la problema recunoașterii R. P. Chineze „Nimeni în lume nu consideră că Cian Kai-și reprezintă China, cînd el nu poate conduce nici chiar Formoza. Guvernul lui Mao Tze-dun deține un control mult mai eficient asupra Chinei decît orice alt guvern din întreaga istorie a acestei țări. Am pierdut prestigiul în întregul Extrem orient, refuzînd să recunoaștem China".

Eugene Dennis despre însemnătatea Congresului al XX-lea al P. C. U. S.

Articolul secretarului general al Comitetului Național al Partidului Comunist din S.U.A., Eugene Dennis, apărut în ziarul „Daily Worker" la 18 iunie

[illegible]oate spune că nici o întrunire a [illegible] partid politic care a avut loc în [illegible]ut în vreo țară nu a stîrnit un interes atît de larg în întreaga lume și a trezit o asemenea frămîntare în [illegible]ul opiniei publice ca Congresul al [illegible]lea al Partidului Comunist al Uniu Sovietice.

Reția la acest congres și evenimen[illegible] care au survenit după congres ultimele patru luni au fost vari. În multe cercuri, inclusiv în unelercuri de stînga, există oameni [illegible]ent care declarațiile sincere des[illegible]e ilin au umbrit întregul orizont. [illegible] se pare că au pierdut din ve[illegible]reemelnic însemnătatea politică și urmi îndepărtate pe care le va avea în ambiu Congresul al XX-lea.

Amînsă tot mai numeroase grupuri persoane izolate necomuniste care în Congresul al XX-lea și în cele [illegible] sincere declarații despre Stali posibilitate absolut nouă de a-și [illegible]ui propriile vederi privind relațiile comuniștii. În ultimele săptămîni[illegible]u numai la New York) au avut [illegible]tot mai multe discuții neoficiale [illegible]ortante și stimulatoare între comu[illegible] și conducători necomuniști. liberal muncitorilor.

Joh[illegible]ster Dulles și Departamentul de[illegible] recunosc că în străinătate și în [illegible]atmosfera politică se schimbă — [illegible] loc o îndepărtare hotărîtă de la [illegible]sfera „războiului rece". Ei își dau[illegible]rte bine seama că această tendinț[illegible] fost stimulată de Congresul al [illegible]lea. Așa, de pildă, Departamentul stat este îngrijorat de apropier[illegible]intre Belgrad și Moscova, de [illegible]cerea forțelor armate sovietice, [illegible]invitarea generalului Twining [illegible]unea Sovietică și de faptul că re[illegible] anchetă efectuată de Institutul [illegible]p (care se ocupă cu sondarea opi[illegible] publice — N.R.) arată că majoritate[illegible]mericanilor sînt pentru invitarea lui[illegible]uș[illegible]ciov și Bulganin în Americ[illegible]. De[illegible]ntul de stat speră că prin pu[illegible]area și folosirea versiunii sale a[illegible]portului special al lui Hruș[illegible]iov (a[illegible]ul are în vedere materialul pe ca[illegible] Departamentul de stat l-a dat publi[illegible]ții, denumindu-l raport al lui Hruș[illegible]la Congresul al XX-lea al P.C.U.S. - N. R.), el va putea să stăvilească [illegible]ndința spre coexistență pașnică, care domnește în rîndul americanilor și al „neutraliștilor", să dezorienteze pe cei de stînga și să provoace discordie între comuniștii din țară și cei din străinătate.

Dar, în ciuda tuturor eforturilor Departamentului de stat, pînă și unii fruntași conservatori și mulți liberali apreciază Congresul al XX-lea ca prevestitor al perioadei cînd socialismul sovietic se va găsi, datorită întrecerii pașnice, la același nivel cu dezvoltarea industrială și tehnică a Statelor Unite capitaliste. În multe cercuri necomuniste, ca și în cele comuniste, raportul special al lui Hrușciov este considerat ca o dovadă a forței și siguranței care permit astăzi Uniunii Sovietice să pună capăt unor laturi deosebit de dăunătoare ale trecutului și să netezească calea spre o largă răspîndire a democrației în viața ei internă.

Această perspectivă și aceste schimbări trebuie să genereze în mod inevitabil schimbări de poziții ale tuturor grupurilor cu vederi progresiste, ale activiștilor sindicali, liberalilor și socialiștilor și nu în mai mică măsură decît în rîndul comuniștilor. Tocmai recunoașterea acestor mari schimbări a generat în ultimele săptămîni cereri tot mai intense din partea unor grupuri necomuniste democrate dintr-o serie de orașe de a face un schimb de păreri și de a organiza o discuție approfundată.

Raportul lui Hrușciov despre Stalin prezintă un tablou tragic. Oricît de zguduitor și neplăcut ar fi el, acesta reprezintă o parte din istorie. Comuniștii trebuie să aibă curajul să-l privească în față, să-l analizeze și să tragă concluziile respective.

În ultimii 40 de ani, imperialismul a silit la sacrificii îngrozitoare poporul sovietic și pe conducătorii lui, care au îndrăznit să ia cu asalt înălțimile și să construiască socialismul. Noi am știut aceasta. În prezent, aflăm cu întîrziere că drumul eroic spre cea mai uriașă și progresistă cotitură în istoria omenirii a fost deosebit de greu într-o anumită perioadă, din cauza unor crime grave și încălcări flagrante ale legalității socialiste și a normelor etice.

Ca comuniști, înțelegem foarte bine și împărtășim durerea și zguduirea adîncă a poporului sovietic. Crimele și cruzimile care au întunecat ultima perioadă a conducerii staliniste sînt de neiertat. Pe lîngă aceasta, ele nu au fost îndreptățite de nici o „necesitate" istorică sau politică. Nimic nu poate justifica folosirea torturilor și procesele necinstite, deportările în masă, acțiunile provocatoare și șoviniste ca în cazul cu Iugoslavia, persecuțiile împotriva medicilor evrei (odată cu medicii evrei, în așa-zisul „Caz al medicilor" au fost arestați ilegal cunoscuți medici ruși și ucraineni — N.R.).

Socialismul nu mai putea admite ca nedreptăți atît de îngrozitoare să rămînă nedescoperite și nereparate. Iată care este semnificația măsurilor, curajoase din punct de vedere moral și politic, luate în ultimii trei ani în vederea lichidării acestor nedreptăți.

Putem socoti că aceste măsuri se vor înmulți pe măsură ce raportul extrem de sincer al lui Hrușciov se discută de milioane de cetățeni sovietici.

Există numeroase probleme asupra cărora noi cu toții meditcăm profund. Multe dintre acestea sînt întrebări cinstite puse de prieteni, precum și de către cei ce au păreri cu totul diferite de ale noastre. Unele din ele sînt probleme falsificate, puse de Departamentul de stat și de diversele sale „voci" — radioul și presa.

De ce s-au întîmplat toate acestea? Au fost oare toate acestea inevitabile? Caracterizează oare toate acestea socialismul și filozofia comunistă?

Teza preferată a Departamentului de stat este că raportul special al lui Hrușciov condamnă „numai" acele nedreptăți care au fost săvîrșite „nu împotriva celora care meritau". Se încearcă să se afirme că condamnarea metodelor staliniste trebuie extinsă asupra lui Lenin, asupra leninismului și a socialismului în ansamblu.

Dar și pînă un adept înverșunat al politicii atomice, care se bazează pe principiul „în pragul războiului", nu poate umbri istoria ultimelor patru decenii. Învățătura eliberatoare a lui Lenin a și triumfat pe o treime a globului. A apărut și s-a consolidat definitiv sistemul mondial socialist. El dorește pace și are nevoie de pace. El consideră că războiul nu mai este inevitabil, așa cum era pe vremea lui Lenin, că războiul termonuclear ar fi o catastrofă, dar că poate fi preîntîmpinat. El se întrece cu încredere, pe bază pașnică, cu capitalismul în toate sferele năzuințelor și eforturilor omenești. El recunoaște cu o nouă maturitate că există numeroase căi spre socialism și că în lumea actuală un număr tot mai mare de popoare și țări vor fi în stare să urmeze calea parlamentară și democratică spre socialism, în conformitate cu tradițiile și cu experiența lor națională.

În ce privește „metodele" leniniste, trebuie amintite două fapte: sub conducerea lui Lenin, în 1917, primul act al noii Republici Sovietice a fost proclamarea păcii și încetarea vărsărilor de sînge în masă care s-au abătut asupra poporului rus în cursul primului război mondial, iar în 1921, cînd armatele intervenționiștilor străini se mai străduiau încă să distrugă Uniunea Sovietică, Lenin a cerut desființarea pedepsei cu moartea și a măsurilor de represiune în masă.

În această ordine de idei, este nimerit să ne oprim asupra problemei pe care unii ar dori acum s-o ascundă: cine a fost adevăratul creator al politicii de teroare față de Uniunea Sovietică? Cei care au luat tot felul de măsuri pentru a distruge prima țară a socialismului, „să o sugrume în față", așa cum spunea Winston Churchill.

În ce mod a fost supusă la tot felul de atacuri și suferințe această societate nouă, construită în una din cele mai înapoiate țări? Războiul civil și intervenția militară, săvîrșită de cele mai puternice guverne din Europa, America și Asia blocada nemiloasă și foametea silită, boicotul economic și politic, pustiirea de către hoardele hitleriste, iar apoi, cînd rănile nu se lecuiseră încă, zece ani de crunt război rece — toate acestea au fost sacrificiile și suferințele pe care capitalismul reacționar le-a impus celor care au îndrăznit să construiască o lume nouă!

Pe acest fundal sumbru, lupta în jurul orientării politice în tînărul stat socialist a căpătat caracterul unei lupte pe viață și pe moarte. A înfăptui industrializarea sau a pieri; a ajunge din urmă, din punct de vedere economic, principalele țări capitaliste sau a fi distrus de ele — iată condițiile care ajută să se explice, deși nu justifică, condițiile în care, într-o anumită perioadă, sub conducerea lui Stalin, după construirea bazelor socialismului, au devenit posibile acele abateri respingătoare despre care a vorbit cu curaj Hrușciov.

Datorită progresului uluitor al poporului sovietic, al statului sovietic și al Partidului Comunist al Uniunii Sovietice, în cursul acestor ani grei și neliniștiți a continuat să crească prestigiul uriaș al lui Stalin. U.R.S.S. a devenit o putere industrială de prim rang. Ea a lichidat analfabetismul. Ea a creat un sistem fără precedent al proprietății obștești asupra mijloacelor de producție și a asigurat folosirea deplină a mîinii de lucru, asistența medicală gratuită, învățămîntul și asigurările sociale pentru poporul ei. Muncitorii și țăranii au ajuns la o asemenea situație politică, economică și culturală și la o asemenea demnitate la care nici nu puteau visa sub țarism și care, în multe privințe, nu-și are egal în țările capitaliste înaintate. Asuprirea și rasismul țarist au cedat locul independenței naționale, dezvoltării sociale și libertății de exprimare a popoarelor și naționilor, pentru care vechiul imperiu rus a însemnat o uriașă închisoare.

La începutul deceniului al IV-lea, cînd, în ciuda tuturor presiunilor și atacurilor din afară, a fost construit socialismul, Stalin a proclamat o teorie și o orientare care au subminat noua constituție socialistă și au facilitat încălcări serioase, care sînt pe cale de a fi înlăturate abia acum. Teoria lui era că odată cu victoria socialismului, dușmanul de clasă, disperat, va deveni tot mai periculos, va organiza o rezistență tot mai dîrză în interiorul țării și va pătrunde în toate verigile statului sovietic, ale economiei țării și chiar în partid și în conducerea partidului.

Ar fi naiv să se creadă că Uniunea Sovietică nu a avut oameni ca Benedict Arnold (adică trădători — N.R.) Dar căutarea „dușmanilor poporului" a luat proporții atît de isterice, încît de fapt orice obiecțiuni și divergențe serioase de păreri începuseră să pară suspecte.

Totodată, a apărut o mare centralizare a puterii de stat, a început să se dezvolte cultul personalității, ploconirea în fața lui Stalin, în special în timpul și după cel de-al doilea război mondial, se încălca conducerea colectivă sovietică și de partid, se introduceau restricții în viața creatoare intelectuală și culturală. Tocmai în această perioadă organele securității ale U.R.S.S au căpătat împuterniciri deosebit de mari și primejdioase și au încălcat în mod criminal Constituția Sovietică.

Cum de a fost posibil ca atît de mulți comuniști din Occident și atît de mulți oameni de stat și conducători politici necomuniști să accepte ideea că trădarea de stat a căpătat în Uniunea Sovietică proporții atît de fantastice, cum se afirma într-o serie de procese-epurări, care au avut loc în anii 1930 și ulterior?

În primul rînd, aceasta a fost perioada ascensiunii furtunoase a lui Hitler și a faimoasei lui coloane a V-a, care acționa fățiș sub steagul „anticominternului"

În al doilea rînd, în special noi, cei din America, din această cea mai puternică țară imperialistă, am cunoscut întotdeauna spionajul și intrigile antisovietice, inspirate și finanțate de marele capital american. Mai mult decît atît, am cunoscut istoria propriei noastre mișcări muncitorești, știam că marea luptă economică și lupta pentru libertatea cuvîntului din deceniile trecute abundau în exemple tragice de trădare și sabotaj, provocate de spionii din rîndurile muncitorilor, de informatori și provocatori.

Fenomene îngrozitoare ca, de exemplu, „recunoașteri" false și „mărturii" ticluite — produsul groaznic al atmosferei de isterie și suspiciune febrilă, pe care au folosit-o în scopurile lor Ejov, Beria și ceilalți agenți ai imperialismului — au fost scoase la iveală abia acum, după descoperirea arhivelor care timp de mulți ani au fost păstrate secrete.

La fel ca și organele secrete de spionaj din țara noastră ca, de exemplu, Biroul federal de investigații și Direcția centrală de anchetă, care dispun de împuterniciri dictatoriale, violează Constituția și nu sînt subordonate nici măcar Congresului. Beria și complicii săi au putut, evident, să comită crimele lor împotriva poporului sub pretextul grijii pentru „securitatea țării".

Toate acestea nu au fost „rodul socialismului", ci fructul amar al contradicțiilor și al abuzurilor, care sînt străine socialismului și pe care societatea socialistă nu le poate accepta și suporta. Fără îndoială, că noi, comuniștii, mai mult decît oricare alții, nu putem ignora aceste fapte și nu le putem trece cu vederea.

Istoria însă nu poate judeca progresul epic social în primul rînd prin prizma relelor, greșelilor și abaterilor de la principii, care pot avea loc în perioada impetuoasă a creșterii și dezvoltării lui. Acum trebuie să ne amintim de cuvintele înțelepte și emoționante ale unuia dintre marii noștri teoreticieni revoluționari — Thomas Jefferson — despre revoluția franceză: „În lupta care a fost necesară, mulți vinovați au căzut fără judecata cuvenită, iar odată cu aceștia și cîțiva nevinovați. Îmi pare rău de acești oameni mie, ca și oricărui alt om, și îmi va părea rău de unii dintre ei pînă la moarte. Dar timpul și adevărul vor purifica și eterniza memoria lor, iar urmașii lor se vor bucura de acea libertate pentru care și-ar da viața fără șovăire". (Scrisoare către William Short, la 3 ianuarie 1793).

În ciuda propagandei Departamentului de stat, rău de care suferă astăzi lumea este răul capitalismului, iar nu al socialismului. Socialismul se caracterizează prin desființarea exploatării omului de către om, prin extirparea cauzelor războiului, depresiunii economice și rasismului. Spiritul socialismului se caracterizează prin libertatea națională și socială a omului. Victoria lui în U.R.S.S., iar apoi în China și în celelalte țări de democrație populară a frînt coloana vertebrală a colonialismului și în ultimii zece ani a însuflețit avîntul victorios al mișcării de eliberare națională și de progres social al popoarelor de culoare care numără peste un miliard de oameni.

Monarhiștii economiei urăsc socialismul nu pentru slăbiciunile ci pentru forța sa, pentru progresul social și spiritul eliberator care îl caracterizează.

Cît de fățarnică este încercarea lor de a prezenta în chip senzațional și de a obține avantaje din năzuința hotărîtă a Uniunii Sovietice de a lichida consecințele încălcărilor legalității și democrației socialiste! Este suficient să amintim că Departamentul de stat proslăvește „meritele" Spaniei fasciste și crimele lui Franco împotriva poporului. El nu obiectează nici împotriva conducerii neconstituționale, rasiste, prin forță și violență, a lui Eastland, Talmadge și Shivers, care sînt ajutați și încurajați de Mac Carthy și Walter, Jenner și Nixon; toate acestea sînt considerate drept un „mod de viață adoptat" pentru o parte considerabilă a Statelor Unite.

Aceasta este cheia răspunsului la întrebarea: căruia dintre sistemele sociale fundamentale existente în prezent în lume îi este „propriu răul în mod organic".

(Continuare în numărul următor)

Cuvîntarea rostită de preşedintele R. P. F. Iugoslavia Iosip Broz-Tito, la mitingul de la Belgrad

BELGRAD. 29 (Agerpres). — După cum s-a mai anunţat, la 27 iunie preşedintele R.P.F. Iugoslavia, Iosip Broz-Tito, a rostit o amplă cuvîntare la mitingul din Piaţa Frăţiei şi Unităţii din Belgrad cu prilejul întoarcerii sale din vizita oficială făcută în U.R.S.S. şi R.P.R. Presa de ieri a publicat textul prescurtat al acestei cuvîntări. Reproducem mai jos textul complect al cuvîntării :

Tovarăşi, îngăduiţi-mi să vă mulţumesc cordial în numele întregii delegaţii pentru această măreaţă primire şi să vă transmit saluturile înflăcărate, cordiale, ale popoarelor Uniunii Sovietice şi ale poporului Romîniei. Ne înapoiem din călătoria în Uniunea Sovietică făcută la invitaţia guvernului sovietic şi din călătoria în ţara vecină nouă — Romînia.

Ştiu că aţi urmărit călătoria noastră şi că aţi citit mult despre vizita noastră în Uniunea Sovietică. Trebuie să spun însă că ar fi imposibil să se descrie totul şi ar fi imposibil chiar, prin cuvinte, să se redea căldura şi cordialitatea cu care am fost primiţi de popoarele Uniunii Sovietice, pretutindeni unde am fost. Ceea ce am trăit a depăşit toate aşteptările noastre. Am fost adesea adînc mişcaţi de cordialitatea oamenilor simpli, muncitori, locuitori ai oraşelor şi ţărani colhoznici — tineri şi bătrîni. De aceea, vizita noastră care a durat trei săptămîni ni s-a părut scurtă. Este limpede că toate acestea dovedesc bucuria cu care popoarele Uniunii Sovietice au salutat faptul că relaţiile noastre vor fi din nou relaţii de prietenie.

În cadrul întîlnirilor cu locuitorii Uniunii Sovietice ne-am convins că tot ceea ce s-a petrecut în 1948 le era cu totul străin şi de neînţeles şi că aceasta i-a mîhnit la fel ca pe noi, cei de aici, şi că ei vor ca în prezent toate acestea să fie uitate şi ca situaţia chinuitoare care a existat între noi şi care a durat cîţiva ani să servească drept lecţie pentru viitor, pentru ca nici odată asemenea lucruri să nu se mai repete. Fireşte nci am împărtăşit întru totul năzuinţa oamenilor sovietici, le-am transmis totodată năzuinţele şi urările voastre ca colaborarea dintre cele două ţări ale noastre să fie cît mai rodnică, iar prietenia noastră mai trainică.

Am fost adînc impresionaţi de progresul tehnic excepţional al Uniunii Sovietice în toate privinţele. Am văzut că acolo se construieşte mult, am văzut multe uzine şi fabrici uriaşe, am văzut întinderi nesfîrşite de grîne date în spic. Dar după cum am mai spus, cea mai mare impresie ne-au produs-o oamenii sovietici, oamenii sovietici pe ale căror feţe bucuroase şi în ai căror ochi se poate citi acum că ei înţeleg măreţia perspectivelor lor, că sînt constructori conştienţi ai socialismului.

S-a putut vedea că în ultimii doi-trei ani ei au făcut un uriaş pas înainte şi că în prezent le este limpede în ce constă esenţa acestui avînt uriaş. Cînd vorbesc despre întîlnirile deosebit de cordiale cu oamenii sovietici de rînd, este important de asemenea de subliniat atitudinea deosebit de caldă şi prietenească adoptată de cei mai înalţi conducători sovietici şi de ceilalţi conducători sovietici faţă de noi, faţă de membrii delegaţiei noastre. Fireşte, că toate acestea au făcut posibil ca tratativele noastre atît asupra problemelor referitoare la relaţiile noastre, cît şi asupra problemelor cu caracter internaţional, să se desfăşoare în atmosfera cea mai cordială şi în spiritul înţelegerii reciproce. Aceasta a făcut posibilă adoptarea unei Declaraţii noi de importanţă istorică a guvernelor noastre şi a unei Declaraţii a Partidului Comunist al Uniunii Sovietice şi Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia.

Aţi citit Declaraţia pe care am semnat-o. Ce aţi putut vedea în ea? Aţi putut vedea că ea reprezintă un mare pas înainte pe calea dezvoltării continue şi a traducerii în viaţă a declaraţiei numită Declaraţia de la Belgrad. Ea a subliniat limpede încă odată care trebuie să fie relaţiile noastre în viitor. Ceea ce este esenţial este faptul că ea are o însemnătate deosebit de mare nu numai pentru relaţiile dintre cele două ţări ale noastre, ci depăşeşte cu mult acest cadru, devenind un document cu caracter internaţional.

Din acea parte a Declaraţiei care este consacrată problemelor internaţionale, rezultă că avem vederi identice asupra multor probleme dintre cele mai importante, referitoare la consolidarea păcii şi colaborării internaţionale, la relaţiile dintre state şi popoare, la coexistenţa paşnică a statelor cu sisteme sociale diferite. Fireşte că, pentru traducerea în viaţă a acestei Declaraţii istorice deosebit de importante, cel mai bine poate servi traducerea în viaţă a Declaraţiei de la Belgrad — în practica de zi de zi şi în relaţiile dintre popoarele noastre, precum şi pe plan internaţional.

Sîntem profund convinşi, şi nimeni nu ne poate zdruncina această părere, că popoarele Uniunii Sovietice şi actualii conducători sovietici doresc în primul rînd ca în lume pacea să fie asigurată pentru toţi, pentru ca în condiţii de pace să-şi poată construi un viitor mai bun. Numai acolo îţi poţi da pe deplin seama de aceasta, văzînd ce şi cum fac aceşti oameni, spre ce tind. Noi am văzut aceasta şi ne-am convins că pentru popoarele Uniunii Sovietice lucrul cel mai de preţ este pacea şi că aceste năzuinţe ale poporului sînt împărtăşite şi de cei mai înalţi conducători sovietici.

Îngăduiţi-mi acum să mă refer în cîteva cuvinte la atitudinea manifestată în diferite ţări ale lumii faţă de această călătorie a noastră în Uniunea Sovietică. Din comentariile apărute în ziarele din diferite ţări ale lumii se vede că marea majoritate manifestă o atitudine pozitivă faţă de această călătorie şi o apreciază aşa cum se cuvine — ca pe o mare contribuţie la cauza întăririi păcii şi lărgirii colaborării internaţionale. Există însă o minoritate, neînsemnată, care fie că nu doreşte să vadă aceasta, fie că interpretează uneori în mod rău voitor vizita noastră ca pe un fel de nouă regrupare a forţelor comuniste împotriva, după cum spun ei, lumii libere. Cred că oricine a urmărit de-a lungul mai multor ani politica noastră externă poate considera aceste lucruri ca fiind absurde. Această călătorie a noastră nu este altceva decît o promovare logică a politicii noastre externe principiale — politică de colaborare cu toate ţările care o doresc pe bază de egalitate în drepturi şi neamestec în treburile interne, politică de luptă neîncetată pentru triumful ideii care poate şi trebuie să împiedice izbucnirea unui nou conflict internaţional, şi aceasta înseamnă politică de coexistenţă între state cu sisteme sociale diferite.

Fireşte că nu trebuie ascuns faptul că ar fi cea mai mare prostie dacă între ţările care construiesc socialismul n-ar exista relaţii de prietenie şi colaborare. Noi n-am ascuns nici odată faptul, şi cu atît mai puţin încercăm acum să facem acest lucru, că păşim ferm pe calea construirii unui sistem social nou, mai echitabil — socialismul. (Aplauze). Aşa dar este logic că tindem să avem relaţii cît mai bune cu ţările care se îndreaptă spre acelaşi ţel.

Înseamnă oare aceasta că intenţionăm acum să stricăm relaţiile noastre cu alte ţări, relaţiile cu ţările occidentale pe care le-am închegat de-a lungul unei perioade îndelungate, putem spune chiar de-a lungul unei perioade deosebit de grele pentru noi? Fireşte că nu ne gîndim la aceasta şi că vrem nu numai să menţinem bunele relaţii existente, ci şi să le extindem în viitor, deoarece aceasta corespunde spiritului politicii noastre de colaborare paşnică şi de coexistenţă activă cu statele care au un alt sistem social, adică sistemul capitalist. De aceea sînt cu totul neîntemeiate astfel de presupuneri şi altele asemănătoare ale unor cercuri, puţine la număr, despre care se poate spune nu numai că nu iubesc socialismul, ci chiar îl urăsc. Pe de altă parte, ştiu că în ţările capitaliste nu toţi cei care aprobă călătoria noastră şi stabilirea relaţiilor noastre de prietenie cu Uniunea Sovietică şi celelalte ţări răsăritene o fac pentru motivul că ar iubi socialismul, dar pentru că înţeleg că nu există altă ieşire dacă nu vrem o nouă catastrofă mondială (Aplauze), dacă vrem ca ţările să colaboreze între ele, aşa cum sînt. Cred că aceasta este cea mai justă atitudine din partea lor.

Oricum ar fi interpretată călătoria noastră, sînt convins că, mai devreme sau mai tîrziu, fiecare se va convinge că ea reprezintă un aport considerabil la cauza slăbirii încordării internaţionale şi o stea călăuzitoare pentru toţi cei care în prezent nu pot încă să spună cum trebuie realizată colaborarea internaţională, cum se poate ajunge la un acord şi cum se pot înlătura diferitele cauze care subminează pacea.

Cred că, vorbind în general, nervozitatea anumitor oameni este lipsită de temei şi chiar dăunătoare şi cred că trebuie privite cu un mai mare realism elementele noi care apar în dezvoltarea relaţiilor internaţionale. În Occident a devenit un obicei să se vorbească despre aşa-numita cortină de fier. Acum însă, cînd această aşa-numită cortină de fier nu există, ei înşişi vor să se izoleze printr-o asemenea cortină în loc să fie logici şi să contribuie la apropierea de popoarele în privinţa cărora au afirmat şi continuă să mai afirme uneori că se află dincolo de „cortina de fier". În toate acestea există ceva pe care îl consider deosebit de important în sens negativ şi bineînţeles dăunător. Este vorba de lipsa de bunăvoinţă de a stabili încrederea reciprocă între state, independent de sistemul lor social. În ceea ce o priveşte, Uniunea Sovietică a dat suficiente dovezi că nu doreşte război şi că nu există nici un pericol ca ea să întreprindă vreun act agresiv.

După cum am mai spus, în Uniunea Sovietică, iar apoi şi în Romînia, noi am pus temelii trainice pentru relaţiile noastre viitoare. (Aplauze). În legătură cu aceasta aş dori să exprim intenţia noastră de a face acelaşi lucru şi cu celelalte ţări răsăritene. Se pune însă întrebarea dacă relaţiile noastre cu toate aceste ţări au atins acel nivel care să permită deja o asemenea colaborare despre care am vorbit mai sus. Aş spune că cu unele din ele da, iar cu altele nu. În privinţa acelor ţări cu care relaţiile nu au atins încă un astfel de nivel, pot să afirm că vina nu o poartă popoarele, ci o anumită atitudine expectativă, o anumită rezervă din partea unor conducători, cărora le vine greu să spună ceea ce ar trebui să spună şi care consideră că dacă ar spune ceea ce trebuie şi-ar submina prestigiul. Cred că aceasta este o greşeală. Şi întrucît este vorba de comunişti, cred nu numai că prestigiul lor nu ar fi subminat, ci, dimpotrivă, o atitudine deschisă şi sinceră că vor în mod real să stabilească relaţii de prietenie pe baze noi şi mai bune decît în trecut, ar întări prestigiul lor atît în ţările respective, cît şi în lume în general. În ce ne priveşte pot spune că sîntem gata şi că la noi ci vor găsi totdeauna o înţelegere deplină. Iar acest lucru este necesar nu numai în ce ne priveşte pe noi înşine şi colaborarea între ţările care construiesc socialismul, ci şi într-un sens mai larg, internaţional.

În prezent am şi stabilit o colaborare economică şi culturală deosebit de rodnică aproape cu toate ţările care construiesc socialismul. Colaborarea noastră politică rămîne însă în urma colaborării economice şi culturale. Am dori ca golul care mai există încă în relaţiile dintre noi şi unele ţări care construiesc socialismul să fie lichidat cît mai repede încît să se poată spune că nu există nici un fel de deosebiri în relaţiile noastre prieteneşti şi în colaborarea cu oricare din aceste ţări. (Aplauze).

Aş dori să spun cîteva cuvinte despre faptul că, cu conducătorii sovietici am dus tratative şi asupra unei asemenea probleme importante, cum este colaborarea economică. În această privinţă am găsit o mare înţelegere la oamenii sovietici de răspundere care s-au arătat gata să ne ajute să lichidăm pe o bază sănătoasă dificultăţile în construcţia ţării noastre. Aceasta se referă în primul rînd şi în special la credite importante în condiţii foarte favorabile. Iar aceasta este forma care ne convine cel mai bine şi pe care am dori s-o folosim în relaţiile noastre cu alte ţări. Luînd cunoştinţă de uriaşul progres tehnic realizat în U.R.S.S., ne-am convins că există posibilităţi reale ca Uniunea Sovietică să ne acorde un mare ajutor în livrarea acelor mijloace capitale care sînt excepţional de importante pentru dezvoltarea construcţiei noastre viitoare şi pentru echilibrarea balanţei noastre de plăţi. Această problemă este discutată în prezent în cadrul tratativelor pe care le duce la Moscova o delegaţie a noastră şi sîntem convinşi că aceste tratative vor fi încununate de succes.

Trebuie să subliniez că ar fi greşit să se creadă că în cursul vizitei noastre în Uniunea Sovietică cineva ar fi făcut o încercare cît de mică de a ne obliga să renunţăm la vechile noastre principii cu privire la relaţiile bazate pe egalitatea în drepturi şi la colaborarea pe bază de egalitate în drepturi atît în domeniul economic, cît şi în domeniul politic şi cel cultural.

Am ajuns la concluzia fermă că toate acele afirmaţii din afară că noi ne pierdem, chipurile, din nou independenţa şi că încăpem din nou pe mîinile cuiva, sînt simplă născocire despre care nici nu merită să vorbesc. Pot spune de asemenea că conducătorii sovietici nu au spus nici odată nici un singur cuvînt că noi trebuie să înrăutăţim relaţiile noastre cu ţările occidentale în domeniul economic, politic sau cultural. Dimpotrivă punctul lor de vedere coincide cu al nostru şi anume că o astfel de colaborare trebuie continuată şi lărgită, deoarece aceasta aduce foloase tuturor, întăreşte pacea şi încrederea între popoare.

În ce priveşte problemele de politică externă despre care s-a discutat acolo pot spune că asupra problemelor celor mai importante punctele noastre de vedere au fost identice sau apropiate şi aceasta în special asupra problemelor privind reunificarea Germaniei, dezarmarea, securitatea europeană şi rolul Naţiunilor Unite, de a face tot posibilul pentru ca situaţia instabilă din Orientul Mijlociu să se stabilizeze din nou etc.

Dacă vorbim despre problema germană expunerea pe care am făcut-o la Moscova a fost părerea mea personală şi părerea guvernului nostru. Bineînţeles, că ne-a făcut plăcere să auzim că şi guvernul sovietic are o părere identică asupra acestei probleme. Prin aceasta vreau să spun că în Germania occidentală au apărut fără nici un motiv comentarii pline de nervozitate în legătură cu aceasta. În aceste comentarii se afirmă că în momentul de faţă noi ne-am modificat punctul de vedere în această problemă şi ne-am însuşit punctul de vedere al conducătorilor sovietici. Am expus în repetate rînduri acelaşi punct de vedere, pe care l-am exprimat la Moscova, şi chiar înainte ca conducătorii sovietici să fi venit la Belgrad. De acest lucru îşi amintesc acele persoane cu răspundere din Germania occidentală cu care am avut prilejul să discut. Acest lucru este cunoscut şi din presă. Aşa dar, nu există din partea noastră în această privinţă nici un fel de abatere. Ne situăm ferm pe punctul de vedere că dacă dorim să trecem în mod realist la rezolvarea unor probleme atît de importante şi mari, trebuie să vedem lucrurile aşa cum sînt, chiar şi atunci cînd uneori nu convin anumitor persoane, care au alte concepţii.

Noi considerăm şi subliniez încă odată acest lucru că aceasta este o chestiune a poporului german şi că toţi ceilalţi trebuie să contribuie la găsirea unei soluţii realiste în problema unificării Germaniei.

Am regretat că, în cursul vizitei noastre în Uniunea Sovietică, anumite cercuri şi o anumită parte a presei americane s-au manifestat cu multă nervozitate şi mînie împotriva stabilirii unor relaţii cît mai bune între noi şi Uniunea Sovietică. Lucrurile au mers atît de departe încît s-a ameninţat că se va suspenda imediat orice ajutor acordat Iugoslaviei. Ştiţi că ne-am exprimat întotdeauna recunoştinţa pentru ajutorul pe care guvernul şi poporul american îl acordă Iugoslaviei. Trebuie însă să subliniez că nu am acceptat niciodată ca acest ajutor să ne fie acordat în condiţii umilitoare sau în condiţii care să ne lege mîinile în politica noastră independentă atît pe plan extern cît şi intern. (Aplauze). Aşa a fost în trecut, aşa va fi în viitor. Pe de altă parte însă trebuie să spun că ne-am bucurat cu toţii de faptul că persoanele cu cea mai mare răspundere şi marea majoritate a poporului american privesc altfel vizita noastră în Uniunea Sovietică şi că, aceasta se poate spune, marea majoritate, înţelege just dorinţa noastră de a stabili relaţii cît mai bune şi trainice cu toate ţările în conformitate cu principiile politicii noastre externe bazate pe ceea ce este cel mai important: dorinţa de a asigura omenirii pacea, de a stabili o colaborare utilă şi bazată pe egalitate în drepturi între toate ţările, indiferent de sistemul lor intern, şi de a merge pe calea rezolvării paşnice a diferitelor probleme internaţionale deocamdată încă litigioase.

O altă problemă ridicată în comentarii, în treacăt fie spus, nu în sens pozitiv, ci în sens negativ, a fost problema alianţei balcanice. S-a scris şi s-a spus, de pildă, că alianţa balcanică a fost definitiv înmormîntată şi că s-a vorbit la Moscova despre aceasta. Da, la Moscova s-a discutat despre alianţa balcanică. Dar această discuţie am început-o noi, explicînd caracterul pe care îl are astăzi această alianţă şi ţelul acestei colaborări balcanice. Am explicat că ţelul ei nu este de a forţa uşi deschise. Ea trebuie să fie aşa cum şi este în realitate, baza unei colaborări deosebit de utile, prieteneşti între trei ţări, care la un moment dat au acordat prioritate laturii militare a acestei alianţe. Cred că alianţa balcanică ca bază de colaborare nu a pierdut nimic, că ca capătă din ce în ce mai mult un caracter paşnic şi reprezintă o contribuţie adusă cauzei păcii de ţările care au creat-o. Acolo nu s-a spus nici un cuvînt nefavorabil spiritului acestei alianţe. Cred că în cazul de faţă s-a dat dovadă de insuficient spirit realist şi de o concepţie insuficient de dinamică asupra procesului dezvoltării relaţiilor internaţionale, asupra procesului care se desfăşoară în lume în general. Cred că în această privinţă unii oameni rămîn prea mult în urma evenimentelor şi privesc lucrurile ca şi în trecut; astfel, tot ce este nou şi mai bun le pare înspăimîntător. De aceea ei atribuie tendinţe negative acestor lucruri noi, mai bune.

Fireşte că nu le putem cere acestor persoane să examineze în mod dialectic procesul dezvoltării relaţiilor internaţionale. Li se poate cere însă mai multă logică şi mai mult realism, deoarece încă de pe acum s-a dovedit în practică caracterul binefăcător al noii căi care a şi fost adoptată de mulţi inclusiv de marile puteri, s-a dovedit că este mai bine ca diferitele probleme să fie rezolvate pe cale paşnică decît să se agraveze situaţia prin război rece. Aceasta înseamnă că chiar de pe acum se respinge ideea unei răfuieli pe calea armelor, deoarece oamenii au ajuns la convingerea că nici un popor nu doreşte aşa ceva, că popoarele năzuiesc spre pace care le-ar asigura posibilitatea de a se dedica muncii constructive. Pe de altă parte ne pare foarte bine că atît în Grecia cît şi în Turcia au fost multe comentarii pozitive, o înţelegere pozitivă a însemnătăţii vizitei noastre în Uniunea Sovietică. Aceasta ne dă speranţa şi certitudinea că tendinţele pozitive de acest fel se vor întări tot mai mult şi că prietenia şi colaborarea noastră se vor îmbunătăţi neîncetat.

Pînă acum am vorbit despre succesul vizitei noastre în Uniunea Sovietică. În timpul călătoriei noastre spre această ţară conducătorii romîni şi-au exprimat dorinţa ca la întoarcere să facem o vizită oficială în Romînia. Timpul nu ne-a permis să petrecem mai mult de trei zile în Romînia. Dar şi în acest scurt răstimp am reuşit să discutăm temeinic în această ţară vecină toate problemele privitoare la trecut, prezent şi viitor şi să tragem totodată concluzii utile. În această ordine de idei trebuie amintită declaraţia semnată acolo care reprezintă nu numai un important pas înainte, ci şi o bază pentru întărirea relaţiilor şi colaborării noastre prieteneşti.

În Romînia s-au discutat de asemenea numeroase probleme atît de ordin economic cît de ordin politic şi cultural. Ne-am convins că există condiţii deosebit de favorabile pentru lărgirea schimbului de mărfuri între ţările noastre, iar în unele ramuri şi pentru ajutor reciproc şi colaborare tehnică.

S-a discutat şi s-a hotărît în principiu ca cele două guverne să desemneze comisii care să studieze sub toate aspectele şi să pregătească materiale pentru construirea unei hidrocentrale în sectorul Porţilor de Fier. Această hidrocentrală va avea dimensiuni uriaşe şi va fi de o însemnătate deosebită nu numai pentru cele două ţări ale noastre ci şi pentru altele.

În afară de aceste probleme am dus tratative despre minoritatea noastră naţională care locuieşte în Banat şi Romînia şi care, în urma rupturii din 1948, a fost într-o situaţie extrem de grea, a fost strămutată etc. Această minoritate naţională s-a şi reîntors în mare parte în vechile locuri, iar cei care se aflau în închisori au fost eliberaţi.

Tovarăşii romîni cu munci de răspundere au declarat cu hotărîre că vor face totul spre a îndrepta această situaţie, pentru ca oamenii să se înapoieze la căminele lor şi pentru a-i despăgubi integral.

Iată în linii mari problemele asupra cărora am dus tratative. Sîntem profund convinşi că colaborarea noastră va fi deosebit de rodnică şi că prietenia dintre cele două ţări ale noastre, care nu au luptat niciodată una împotriva celeilalte, se va întări.

Poporul romîn ne-a primit deosebit de călduros şi de cordial şi cînd eram în drum spre Uniunea Sovietică şi cînd am sosit în Romînia. La fiecare pas el şi-a manifestat simpatia faţă de ţara noastră şi de popoarele noastre, şi ne-am putut convinge că a fost foarte afectat de tot ceea ce s-a petrecut în 1948 între ţările noastre.

Iată în linii mari rezultatele călătoriei noastre în Uniunea Sovietică şi Romînia. Consider că vizita în Uniunea Sovietică şi în Romînia are o mare însemnătate pentru evoluţia ulterioară şi va exercita o influenţă deosebit de favorabilă asupra colaborării între popoare nu numai în această parte a lumii ci în general. Se înţelege, şi acest lucru este foarte important pentru noi şi deosebit de util pentru ţările noastre că trecutul a fost lăsat deoparte şi că traducerea în viaţă a spiritului Declaraţiei de la Belgrad arată că am găsit baze sănătoase pe care ne putem întemeia pe viitor relaţiile şi colaborarea prietenească, ceea ce va contribui fără îndoială la întărirea păcii în întreaga lume.

Trăiască prietenia dintre popoarele Iugoslaviei şi popoarele Uniunii Sovietice!

Trăiască prietenia dintre popoarele Iugoslaviei şi poporul Romîniei!

Trăiască colaborarea internaţională!

Trăiască pacea!

Trăiască Republica Populară Federativă Iugoslavia!

Plenara C. C. al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia

BELGRAD 29 (Agerpres). — Agenţia Taniug transmite:

La 28 iunie s-a deschis la Belgrad şedinţa plenară a Comitetului Central al Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia. Autunovici, membru în Comitetul Executiv al Comitetului de Control al Uniunii Comuniştilor din Serbia, a prezentat un raport despre dezvoltarea socialistă a satelor. El a arătat că în condiţiile existente în Iugoslavia, drumul cel mai scurt spre transformarea socialistă la sate este socializarea treptată a mijloacelor de producţie agricolă care trebuie efectuată în cadrul cooperativelor săteşti şi altor organizaţii economice de tip socialist.

Autunovici a vorbit de asemenea despre lipsurile în activitatea cooperativelor şi despre rolul membrilor Uniunii Comuniştilor din Iugoslavia în înlăturarea acestor lipsuri şi în dezvoltarea cooperativelor săteşti.

—o—

Vizita la Stalingrad şi la centrala atomică a delegaţiilor forţelor militare aeriene din străinătate aflate în U. R. S. S.

STALINGRAD 29 (Agerpres). — TASS transmite:

În dimineaţa zilei de 28 iunie au aterizat pe aerodromul din Stalingrad cîteva avioane pe bordul cărora au sosit din Moscova delegaţiile forţelor militare aeriene din Franţa, Marea Britanie, Statele Unite ale Americii şi Turcia, care au asistat la sărbătorirea Zilei flotei aeriene a U.R.S.S. Printre cei sosiţi se aflau Paul Bailly, şeful statului major al forţelor aeriene militare ale Franţei, N. Birch, ministrul Aviaţiei al Marii Britanii, generalul Twining, şeful statului major al forţelor militare aeriene ale S.U.A., şi generalul de armată Uceaner, comandantul forţelor aeriene militare ale Turciei. Oaspeţii au fost însoţiţi de generalul de armată M. S. Malinin şi mareşalul de aviaţie S. I. Rudenko.

După o scurtă odihnă, oaspeţii au vizitat oraşul. Atenţia lor a fost atrasă de clădirea magazinului universal central, de peretele căreia este fixată o placă comemorativă care aminteşte că în subsolul ei a fost luat prizonier feldmareşalul Paulus împreună cu statul său major.

Participanţii la lupta de la Stalingrad, generalul de armată N. S. Malinin şi mareşalul de aviaţie S. I. Rudenko, Eroi ai Uniunii Sovietice, au făcut o dare de seamă generală asupra acţiunilor militare în apropiere de Stalingrad, au vorbit despre desfăşurarea tuturor etapelor luptei şi despre rolul pe care l-a jucat aviaţia sovietică în asigurarea victoriei.

Mareşalul de aviaţie I. Chapman, şef adjunct al statului major al forţelor aeriene militare engleze, a declarat într-o convorbire cu un corespondent al agenţiei TASS:

— A fost o mare onoare pentru mine să vizitez acest oraş.

Apărarea istorică a Stalingradului înflăcărează imaginaţia tuturor oamenilor din ţara mea şi, după mine, din întreaga lume.

★

MOSCOVA 29 (Agerpres). — TASS La 28 iunie, delegaţiile militare de aviaţie din străinătate, care se află în U.R.S.S. la invitaţia Ministerului Apărării al U.R.S.S., au vizitat centrala atomică a Direcţiei generale pentru folosirea energiei atomice de pe lîngă Consiliul de Miniştri al U.R.S.S.

—o—

Recepţia oferită de ministrul R.P.R. în Franţa în cinstea ansamblului Teatrului Naţional „I. L. Caragiale"

PARIS 29 (Agerpres). — Mircea Bălănescu, ministru plenipotenţiar şi trimis extraordinar al R.P.R. în Franţa, a oferit joi după-amiază o recepţie în cinstea ansamblului Teatrului Naţional „I. L. Caragiale" din Bucureşti.

La recepţie au participat toţi membrii ansamblului, precum şi numeroşi reprezentanţi ai vieţii culturale şi artistice din Franţa, cunoscuţi actori printre care Alice Cocea, Lipovici, Samson Feinsilber, scriitorii Andre Kedros şi Louis Martin-Schauffier, regizorul Leonide Moguy, Jan de Beer, secretar al Pen Club-ului din Paris, precum şi criticii cei mai de seamă ai presei pariziene, printre care Robert Kemp, de la ziarul „Le Monde", Jean Jacques Gautier, de la „Le Figaro", Marcelle Capron, de la „Combat" etc.

Au fost de faţă de asemenea Julien, director general al Festivalului Internaţional de Artă dramatică de la Paris, Claude Plancon, director artistic al Festivalului, Andre Langevin, secretar al asociaţiei Franţa-Romînia, Philippe Erlanger, secretar general pentru relaţiile culturale din Ministerul Afacerilor Externe al Franţei, şi alţii.

Paul Cornea, director general adjunct în Ministerul Culturii al R.P.R., conducătorul delegaţiei romîne la Festival, care a rostit o scurtă alocuţiune, a arătat că artiştii romîni au fost mişcaţi de primirea călduroasă pe care le-au făcut-o colegii lor francezi şi a subliniat însemnătatea dezvoltării continue a legăturilor de prietenie dintre popoarele francez şi romîn.

În cadrul recepţiei a avut loc un spectacol, la care şi-au dat concursul George Calboreanu şi Ion Manolescu, artişti ai poporului din Republica Populară Romînă, Aura Buzescu, Maria Filotti şi Radu Beligan, artişti emeriţi ai R.P.R., precum şi actorii francezi Jean Davy, societar al Comediei Franceze, d-na Charpentier şi Pierre Gallon.

Recepţia s-a desfăşurat într-o atmosferă prietenească.

Ambasadorul R.P.R. în R. P. Chineză şi-a prezentat scrisorile de acreditare

PEKIN 29 (Agerpres). — La 28 iunie preşedintele R. P. Chineze, Mao Tze-dun, l-a primit pe Nicolae Cioroiu, ambasadorul extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Populare Romîne în R. P. Chineză, care şi-a prezentat scrisorile de acreditare. A fost de faţă Ciu En-lai, premierul Consiliului de Stat şi ministrul Afacerilor Externe al R. P. Chineze.

Preşedintele Mao Tze-dun şi ambasadorul Nicolae Cioroiu au rostit cuvîntări.

În cuvîntarea sa, Nicolae Cioroiu a transmis, din partea Prezidiului Marii Adunări Naţionale a R.P.R., a guvernului şi poporului romîn, un salut frăţesc şi călduros preşedintelui Mao Tze-dun, Guvernului Central Popular şi marelui popor chinez.

El şi-a exprimat satisfacţia pentru faptul că „în calitate de ambasador al Republicii Populare Romîne va putea contribui la dezvoltarea şi întărirea continuă a relaţiilor de colaborare şi prietenie dintre Romînia şi China populară".

Poporul romîn, a spus Nicolae Cioroiu, urmăreşte cu admiraţie avîntul noii construcţii economice şi culturale în ţara dv., mărturie a năzuinţelor minunatului popor chinez spre socialism şi pace.

Profund interesat în consolidarea păcii şi securităţii internaţionale, poporul romîn acordă o înaltă preţuire eforturilor şi succeselor obţinute de Guvernul Central Popular, de poporul chinez, în destinderea încordării în relaţiile internaţionale, pentru rezolvarea paşnică a problemelor litigioase, pentru coexistenţa paşnică şi colaborare între popoare.

Guvernul romîn, a arătat în continuare N. Cioroiu, constată cu satisfacţie că relaţiile de colaborare şi prietenie dintre cele două popoare se dezvoltă continuu, cresc schimburile economice şi culturale şi, cu deplină convingere, crede că aceste relaţii se vor dezvolta şi în viitor în folosul ambelor popoare. Noi sîntem profund convinşi de aceasta, a subliniat el, avînd în vedere că relaţiile dintre Republica Populară Romînă şi Republica Populară Chineză se călăuzesc după principiile nemuritoarei învăţături leniniste.

În încheiere, Nicolae Cioroiu a spus: „Este neîndoelnic că dezvoltarea multilaterală a relaţiilor dintre Republica Populară Romînă şi Republica Populară Chineză contribuie la construirea socialismului în ţările noastre, la apărarea păcii şi securităţii internaţionale.

Vă asigur, tovarăşe preşedinte, că voi depune toate eforturile pentru a contribui la dezvoltarea şi întărirea continuă a relaţiilor de colaborare şi prietenie dintre Republica Populară Romînă şi Republica Populară Chineză".

În cuvîntarea de răspuns, preşedintele Mao Tze-dun, după ce a mulţumit pentru urările prietenești transmise de ambasador, a arătat că R.P.R. este primul stat din istoria Romîniei în care masele populare deţin puterea. Intemeierea R.P.R. a dat poporului romîn posibilitatea să păşească pe drumul construirii socialismului. De la eliberarea sa, poporul romîn a dobîndit mari succese în opera de construcţie socialistă, precum şi în lupta pentru apărarea păcii în Europa şi în întreaga lume. Preşedintele Mao Tze-dun şi-a exprimat convingerea că poporul romîn va obţine în viitor şi mai mari succese.

În ultimii ani, a continuat el, colaborarea între cele două ţări ale noastre în domeniile politic, economic şi cultural a dus la o continuă întărire şi dezvoltare a prieteniei popoarelor celor două ţări. O astfel de colaborare multilaterală şi o astfel de prietenie frăţească corespund nu numai intereselor popoarelor celor două ţări ale noastre, dar şi intereselor menţinerii păcii în întreaga lume.

În încheiere, preşedintele dun a salutat călduros p[illegible] rul R.P.R. şi i-a urat su[illegible] în activitatea sa, asigurîndu[illegible] tregul său sprijin ca şi de ac[illegible] vernului Republicii Populare [illegible] în îndeplinirea misiunii sale [illegible] continuei întăriri şi dezvoltări [illegible] turilor de prietenie şi colaborar[illegible] Republica Populară Romînă şi [illegible] blica Populară Chineză.

După emiterea scrisorilor de [illegible] Mao Tze-dun a avut o con[illegible] bire cu N. Cioroiu la care a partic[illegible] şi Ciu En-lai.

Lucrările Organizaţiei Internaţionale a Munci[illegible]

GENEVA (Agerpres). — Cea de-a 39-a conferinţă a Organizaţiei Internaţionale a Muncii, care s-a ţinut în tot cursul lunii iunie la Geneva, a fost marcată anul acesta prin participarea a 76 de state membre printre care şi R.P.R., ca şi prin problemele importante care au fost discutate. Atît în comisiile de lucru, cît şi în şedinţele plenare, problemele păcii, ale colaborării internaţionale şi coexistenţei paşnice, ale îmbunătăţirii vieţii oamenilor muncii au fost ridicate de numeroşi delegaţi ai guvernelor şi organizaţiilor sindicale din diferite ţări.

În cadrul discuţiilor care au avut loc asupra raportului general, Gabriela Bernachi, locţiitor al ministrului Prevederilor Sociale, reprezentant guvernamental al R.P.R., a arătat că guvernul romîn va sprijini acţiunile O.I.M. care au ca scop îmbunătăţirea condiţiilor de muncă şi de trai ale muncitorilor din întreaga lume şi a subliniat importantele realizări dobîndite în industrializarea ţării noastre şi în dezvoltarea tuturor ramurilor economiei noastre naţionale.

La acelaşi punct al ordinei de zi, Mihai Marin, reprezentant al muncitorilor din R.P.R., a vorbit despre felul în care a fost rezolvată în Romînia problema fluctuaţiei mîinii de lucru şi a subliniat contribuţia pozitivă adusă de sindicate în această problemă.

Ion Marinescu, reprezentant al conducătorilor de întreprinderi din R.P.R. s-a ocupat în intervenţia sa de noile relaţii de colaborare statornicite în R.P.R. între muncitorii şi conducătorii întreprinderilor şi în încheiere a arătat legătura care există în R.P.R. între creşterea productivităţii muncii şi ridicarea nivelului de trai al muncitorilor.

Atmosfera de colaborare în vederea găsirii celor mai bune mijloace de rezolvare a problemelor care preocupă oamenii muncii a fost din cînd în cînd tulburată de intervenţiile, pe cît de zgomotoase, pe atît de lipsite de tonul ale lor reprezentanţi ai patronilor din ţările capitaliste cărora li s-a alătura cîţiva delegaţi guvernamentali şi sindicali. Unii din aceşti reprezentanţi au încercat să manevreze împotriva ţării noastre prin propunerea invalidare a mandatelor delegatului muncitorilor romîni, Mihai Marin, şi a reprezentantului conducătorilor de întreprinderi socialiste din R.P.R., Ion Marinescu. Conferinţa a înfrînt în aceasta încercare, confirmînd mandatele celor doi delegaţi romîni.

Cercurile reacţionare din aceasta organizaţie internaţională au primit astfel un răspuns corespunzător, iarna noastă a cărei intrare în Organizaţia Internaţională a Muncii a fost luptată de directorul general şi numeroşi delegaţi, a putut să-şi ocupe locul cuvenit şi să participe activ la rezolvarea problemelor privind condiţii de muncă şi de trai ale muncitorilor din toate ţările.

Conferinţa a adoptat o recomandare către statele membre care prevede îmbunătăţirea unor servicii sociale pentru muncitori, cum este înfiinţarea de cantine şi bufete pe lîngă întreprinderi. În această problemă, numai pe patronal din ţările capitaliste, atrage obstrucţia făcută în comisia respectivă, cît şi prin votul său, a căuta — fără să reuşească — să împiedice adoptarea acestei recomandări, patronii opunîndu-se mai ales să suporte cheltuielile de regie pentru cantine.

Campionatul republican şcolar de atletism

Astăzi după-amiază pe stadionul Republicii din Capitală va avea loc deschiderea finalei campionatului republican şcolar de atletism. În vederea acestui tradiţional concurs atletic al tineretului şcolar din ţara noastră au sosit în Capitală numeroşi tineri sportivi din Cluj, Craiova, Oradea, Timişoara, Iaşi, Bacău şi alte oraşe ale ţării. Printre ei se află atleţi de talent care s-au remarcat cu prilejul concursurilor zonale desfă